روزنامه اطلاعات روز

۶۷۱ | دوشنبه | ۳۱ سنبله، ۱۳۹۳ | سال سوم | قیمت: ۱۰ افغانی | Price: 10 Af | Year 03 | 22 Sep, 2014 | Monday | 671

دشمن اشتباهی حلقه‌ی طالبان تنگ‌تر می‌شود

بیت الله یک پشتونِ مودراز و مغرور بود. با آنکه فقط ۳۳ ساله شده بود، موفق‌ترین رهبر طالبان پاکستانی بود و تمام گروه‌های شبه‌نظامی مناطق قبایلی را متحد کرده بود. در سال ۲۰۰۷، او هزارها مرد قبایلی را رهبری می‌کرد، اردوگاه‌های آموزشی فعال کرده بود و در افغانستان عملیات‌های برون‌مرزی اجرا می‌کرد. رابطه‌ی او با ارتش پاکستان متلاطم بود. او با ارتش چندین موافقت‌نامه‌ی صلح امضا می‌کرد و بعد به شکل جالب توجهی، آن را می‌شکست و اقدام به ربودن سربازان و حمله‌های پر سروصدا می‌کرد. مقام‌های امریکایی و پاکستانی به من گفتند که بیت الله رسما به حیث یک قانون‌شکن و متمرد خطرناک تشخیص داده شده بود، اما با آنهم آی‌اس‌آی ارتباطاتش با او را حفظ کرده بود و روی پروژه‌های که اهداف آی‌اس‌ای را برآورده می‌نمود، با او کار می‌کرد.

صفحه ۵

نتیجه‌ی نهایی انتخابات دور دوم ریاست جمهوری به روایت تصویر

ادامه در صفحه ۲

۱۴ زندانی پاکستانی از بازداشتگاه بگرام رها شدند

صفحه ۲

استقبال جهانی از امضای توافق‌نامه‌ی سیاسی نامزدان

صفحه ۲

کانکور خزانی

موسسهٔ تحصیلات عالی آریانا به تاریخ ۲۸ سنبله ۱۳۹۳ در شهر کابل و به تاریخ ۱۵ میزان ۱۳۹۳ در شهر جلال آباد اخذ می گردد!
ثبت نام همه روزه از ساعت ۷:۰۰ صبح الی ۷:۰۰ بعد از ظهر جریان دارد.

✓ آشنایی با موسسهٔ تحصیلات عالی آریانا

موسسهٔ تحصیلات عالی آریانا یک کانون تحصیلی خصوصی بوده که در سال ۱۳۸۳ در شهر پشاور جمهوری اسلامی پاکستان جهت فراهم سازی زمینه تحصیلات عالی برای فرزندان مهاجر افغان با داشتن چهار پوهنځی طب معالجوی، انجنیری، اقتصاد و حقوق و علوم سیاسی بنیاد گذاشته شد و طی مدت ۱۳ سال صدها جوان از پوهنځی های یادشده فارغ و جهت خدمت به جامعه افغان تقدیم نموده است. این موسسهٔ تحصیلی در سال ۱۳۹۰ از پاکستان به داخل کشور انتقال محصلین آن با پوهنتون گردیز مدغم گردید در سال ۱۳۸٦ موسسهٔ تحصیلات عالی آریانا رسماً با اخذ جواز در شهر جلال آباد ولایت ننگرهار فعالیت خویش را آغاز نمود که طی این مدت زمانی چهار دوره از پوهنځی های اقتصاد، حقوق و علوم سیاسی و یک دوره از محصلان پوهنځی طب معالجوی فارغ گردیده اند.

✓ در موسسهٔ تحصیلات عالی آریانا تدریس مطابق به معیارهای جهانی بوده و دارای امکانات زیر میباشد.

۱. کریکلم (مفردات) مطابق به کریکلم پوهنتون کابل
۲. استادان به سویه ماستر و دوکتورا
۳. محل مناسب جهت تدریس
۴. صنف معیاری و استندرد در زمستان مجهز به سیستم گرم‌کن و در تابستان با سیستم سردسازی.
۵. لابراتوارهای مجهز با وسایل و تجهیزات مدرن به منظور کارهای عملی.
٦. کتابخانه مجهز
۷. انترنت ۲۴ ساعته.
۸. اطاق کمپیوتر لب.
۹. تدریس به وسیله تکنالوژی معاصر
۱۰. داشتن شفاخانه کادری برای محصلان پوهنځی طب و همچنان قرارداد با شفاخانه گلف، کیشا و مطب برای دوره ستاژ.
۱۱. شعبه نشرات جهت چاپ لکچرنوت ها و سایر موضوعات علمیر
۱۲. اطاق کنفرانس جهت ارایه سیمینارهای‌علمی.
۱۳. کانتین و کافه تریا
۱۴. ساحه پارکینگ برای وسایط.
۱۵. ساحه باز برای تفریح محصلان

✓ ایجاد شفاخانه تدریسی آریانا دانشمل

موسسهٔ تحصیلات عالی آریانا جهت بلند بردن کیفیت پروسه درسی و کار عملی محصلین در سال ۱۳۸۹ شفاخانه تدریسی آریانا دانشمل را در شهر جلال آباد با تجهیز مدرنترین سامان آلات طبی ایجاد نمود که با داشتن شعبات جراحی عمومی، داخله اطفال، عقلی و عصبی، گوش و گلو، نسائی ولادی، ستوماتولوژی، زمینه کار عملی را برای محصلین فراهم و در زمینه عرضه خدمات صحی معیاری به هموطنان مصروف فعالیت می باشد. ضمن این شفاخانه جدیداً در شهر کابل با موافقت وزارت صحت عامه کشور شروع به فعالیت نموده است. همین اکنون موسسهٔ تحصیلات عالی آریانا همه روزه طبق پلان محصلان صنف سوم پوهنځی طب بخاطر انجام کارهای عملی در آن شفاخانه مصروف آموزش بخش های مسلکی و تخصصی خویش اند.

آدرس کابل: شهر کابل، چهارراهی سرسبزی مقابل شفاخانه گلف و کیشا/ آدرس ننگرهار: شهر جلال آباد، چکنوری، جوار مسجد تبلیغی ●●● شماره‌های تماس: ۰۷۸۰۱۷۴۹۰۱/ ۰۷۷۲۴۸٦۹۹۰/ ۰۷۸٦۷۸٦۴۳۰

یادداشت روز

حکومت وحدت ملی و پرسش‌های بی‌پاسخ

هادی صادقی

سرانجام پس از ماه‌ها جدال، کشمکش، بحران و بن بست روز گذشته موافقت‌نامه‌ای تشکیل حکومت وحدت ملی، میان هردو نامزد انتخابات با حضور اعضای هردو ستاد و سران دولت در ارگ ریاست جمهوری به امضا رسید و بدین ترتیب یکی از طولانی‌ترین بن بست‌های انتخاباتی در جهان شکست. محتوای اصلی این سند پنج صفحه‌ای که از سوی هردو نامزد انتخابات ریاست جمهوری به عنوان طرف‌های اصلی و جیمز کانینگهام سفیر امریکا و یان کوبیش نماینده‌ای خاص سرمنشی سازمان ملل متحد در افغانستان به عنوان ناظرین و ضمانت کننده‌گان این موافقت‌نامه امضا شده، تقسیم قدرت میان هردو ستاد انتخاباتی است. ایجاد پست ریاست اجرایی با صلاحیت‌های تعریف شده، تقسیم برابر کرسی‌های دولتی میان هردو تیم انتخاباتی و ایجاد روند و میکانیزمی برای تبدیل کردن پست ریاست اجرایی به نخست وزیر، اصلاح نهادهای انتخاباتی، توزیع تذکره الکترونیکی و برگزاری انتخابات شورای ولسوالی‌ها از اجزای اصلی موافقت‌نامه تشکیل حکومت وحدت ملی است.

امضای این توافق‌نامه با استقبال جامعه جهانی همراه شده است. کاخ سفید، نمایندگی سازمان ملل در کابل، بریتانیا و ناتو از اولین کسانی بودند که از امضای این موافقت‌نامه استقبال کردند. کاخ سفید در بیانیه‌اش گفته که آماده است با نهادهای اداری افغانستان برای موفقیتش هم‌کاری کند. ناتو، سازمان ملل و بریتانیا نیز هرکدام از امضای این موافقت‌نامه استقبال کرده و رهبران هردو تیم را تحسین کرده اند. روشن است که این استقبال‌ها، ناشی از خستگی و بیزاری جهانیان و مردم افغانستان از بن بست انتخاباتی و جنجال‌های سیاسی هردو ستاد می‌باشد.

اکنون با امضای موافقت‌نامه سیاسی میان هردو نامزد، بن بست انتخابات شکست و به احتمال زیاد تا چند روز دیگر مراسم تحلیف برگزار و دولت وحدت ملی متشکل از هردو تیم انتخاباتی شروع به کار خواهد کرد؛ اما پرسش‌های جدی در برابر حکومت وحدت ملی، مردم و نخبگان سیاسی کشور قرار دارد. اول این‌که؛ سرنوشت انتخابات و رای مردم چه شد. مردمی که در شانزدهم حمل و بیست و چهارم جوزا با از خودگذری تمام برای دموکراسی در کشورش رای دادند، اکنون چه پاسخی دارند؟ رای انگشتان رنگه‌ای که به جرم رای دادن قطع گردیدند و شهروندانی که با تحمل تمام سختی‌ها و خطرها به پای صندوق‌های رای‌دهی شتافتند، اکنون کجا است؟ هر انتخابات تنها یک برنده دارد و حاصل انتخابات نیز حکومت دموکراتیک مبتنی بر آرای اکثریت شهروندان است که به کاندید پیروز رای داده اند. مردم افغانستان به این خاطر به پای صندوق‌های رای‌دهی شتافتند که حکومت منتخب داشته باشند و با آرای اکثریت مردم سرکار آمده باشد نه این‌که یک حکومت ضعیف سهمیه‌بندی شده که براساس معامله رهبران سیاسی فزون‌خواه شکل گرفته باشد. این پرسش هیچ‌وقت پاسخ نمی‌یابد و سبب می‌شود که رغبت مردم برای رأی‌دادن کاهش یابد. پرسش دیگر، چگونگی تعامل و هم‌کاری دو تیم در حکومت وحدت ملی است. این‌که دو تیم انتخاباتی در حکومت وحدت ملی چگونه کار خواهند کرد؟ روز گذشته اگر پایان بن بست انتخاباتی بود، شروع یک جدال و کشمکش پنج ساله دیگر در درون دولت آینده نیز هست. اعضای دو ستاد انتخاباتی در حکومت وحدت ملی نمی‌توانند به صورت هم‌آهنگ و یک‌دست باهم کار کنند. همان عناصر و مهره‌های فزون‌خواه، ماجراجو و عقده‌ای در هردو ستاد انتخاباتی که در طول چندماه گذشته سبب بن بست انتخابات و بحران سیاسی در کشور گردیده بودند، در حکومت وحدت ملی می‌روند و جدال و جنگ ناتمامش را در آنجا پی خواهند گرفت. عقده‌ها و کینه‌های که در طول چندماه گذشته از هم‌دیگر گرفته، در حکومت وحدت ملی به تدریج خالی خواهند کرد و فضای هم‌کاری در حکومت را تبدیل به عقده‌گشایی و انتقام گیری‌های شخصی خواهد کرد. کارهای ادارات دولتی باهم‌دیگر در تسلسل زنجیره‌ای هستند و اعضای دو تیم متعارض با سنگ اندازی در مسیر کار هم‌دیگر، کارشکنی و مزاحمت خواهند کرد. صف‌بندی و جدال ناتمام هردو تیم انتخاباتی پس از این در حکومت وحدت ملی نیز ادامه خواهد یافت. لوی جرگه که برای تعدیل قانون اساسی و ایجاد پست صدراعظم اجرایی تدویر خواهد یافت، از جمله یکی از جدی‌ترین عرصه‌های رویارویی دو تیم انتخاباتی خواهد بود.

و پرسش دیگری که از اکنون فرا راه حکومت وحدت ملی وجود دارد، دوام توافق و حفظ وحدت در این حکومت است. واقعاً چه ضمانتی برای اجرایی شدن این توافق‌نامه وجود دارد؟ و چه کسی تضمین می‌کند که این حکومت روزی پس از پنج سال کار پایان خواهد یافت؟ کینه‌ها و کدورت‌های که کشمکش‌های انتخابات میان اعضای برجسته ستادهای انتخاباتی برجا گذاشته است، احتمال نیرنگ‌ورزی از دو جانب در دوران کار را افزایش خواهد داد. از این رو از شروع کار حکومت وحدت ملی ما شاهد تضادها و ترفندهای جدی برای اخذ مناصب وامتیازات بیشتر خواهیم بود. چنین خواسته‌ای درنفس خود باعث نفاق و شقاق‌های جدی خواهد شد. از این رو واقعاً دشوار است که "عمر" حکومت وحدت ملی را پیش‌بینی کنیم. حکومتی که شکل گرفت برای رفع کساد بازارهای تجاری و زدودن ناامیدی میان شهروندان مهم بود، اما مسلماً این حکومت با بحران‌های جدی ناکارآمدی مواجه خواهند شد. حکومت وحدت ملی بیشتر از حکومتی که در ۱۳ سال گذشته حکومت کرد، توان بالقوه برای رقابت برسر قدرت و زمینه‌ای برای اختلاس و فساد دارد. ماجرای شکل‌گیری این حکومت به دو تیم برسر اقتدار این انگیزه را می‌دهد که از فاسدترین افراد شان دفاع کنند.

نتیجه‌ی نهایی دور دوم انتخابات ریاست جمهوری به روایت تصویر

۱۴ زندانی پاکستانی از بازداشت‌گاه بگرام رها شدند

اطلاعات روز: امریکا به تازگی ۱۴ زندانی پاکستانی را از بازداشت‌گاه بگرام رها کرده است. تنسیم اسلم، سخن‌گوی وزارت امور خارجه‌ی پاکستان به بی‌بی‌سی گفت، امریکا این زندانیان را به روزشنبه (۲۹، سنبله) به پاکستان تحویل داده است. ولی او در مورد هویت زندانیان رها شده، جزئیات نداده است.

مقام‌های حکومتی تاکنون در این مورد واکنش نشان داده اند. با رهایی زندانیان یاد شده، تعداد رهایی زندانیان پاکستانی از بازداشت‌گاه بگرام در سال روان، به ۳۳ تن رسید. چندی پیش نیز مؤسسه‌ی موسوم به «پروژه‌ی عدالت پاکستانی» اعلام کرد، امریکا ۹ زندانی پاکستانی را از بازداشت‌گاه بگرام رها کرده است.

این مسئله با واکنش تند مقام‌های حکومتی مواجه شد. آنان از امریکا خواستار توضیح چگونگی بررسی پرونده‌های این زندانیان و ضمانت رهایی آن‌ها شدند. بازداشت‌گاه بگرام در ولایت پروان در نزدیکی کابل موقعیت دارد که افراد متهم به حملات تروریستی بازداشت و در آنجا نگه‌داری می‌شوند. دولت سال گذشته مسئولیت این بازداشتگاه را از نیروهای خارجی به عهده گرفت و به دنبال آن، صدها زندانی طالب را از بازداشت‌گاه رها کرد. پس از آن گزارش‌هایی به نشر رسید که شماری از طالبان رها شده از این بازداشت‌گاه، دوباره به خط جنگ برگشته و حتا رهبری جنگ علیه نیروهای امنیتی را به عهده گرفته اند.

در این بازداشت‌گاه، در کنار شهروندان افغان، شماری از شهروندان خارجی نیز زندانی هستند. گفته شده، هنوز مسئولیت نگه‌داری زندانیان خارجی در بازداشت‌گاه بگرام، به عهده‌ی نیروهای امریکایی است.

استقبال جهانی از امضای توافق‌نامه‌ی سیاسی نامزدان

اطلاعات روز: کاخ سفید، سازمان ملل و شماری از کشورهای دیگر جهان از امضای توافق‌نامه‌ی سیاسی نامزدان برای تشکیل حکومت و حدت ملی استقبال کردند. نمایندگی سازمان در کابل با نشر خبرنامه‌ی اعلام کرد، امضای توافق‌نامه تشکیل حکومت ملی از سوی دو نامزد، گامی مهم در راستای حرکت این کشور به دوره‌ای از ثبات سیاسی است.

در این خبرنامه به نقل از یان کوبیش آمده است، عدم ثبات سیاسی در افغانستان، تأثیرات منفی را بر اقتصاد، امنیت و حکومت‌داری در این کشور گذشته بود. کاخ سفید امضای توافق‌نامه‌ی تشکیل حکومت وحدت ملی را احترام به اراده‌ی جمعی مردم خواند و گفت، این توافق‌نامه، فرصت مهم را برای وحدت و ثبات در افغانستان فراهم خواهد کرد.

درخبرنامه‌ی کاخ سفید، از همه‌ی افغان‌ها به شمول سیاسیون، رهبران مذهبی و جامعه‌ی مدنی خواسته شده، تا از امضای این توافق‌نامه حمایت کنند. در این خبرنامه آمده است، امریکا امضای این توافق‌نامه را گام مهم در زمینه ادامه‌ی حمایتش از افغانستان می‌داند. در خبرنامه تأکید شده که احترام به روند دموکراتیک یگانه راه برای افغانستان است تا به پیشرفت‌های خود به سوی آینده‌ی بهتر و با ثبات ادامه داده و حمایت متداوم ایالات متحده امریکا و جامعه‌ی جهانی را با خود داشته باشد.

کاخ سفید تأکید دارد که امریکا در حال حاضر منتظر مراسم تحلیف رییس جمهور جدید، تعیین رییس اجرایی و امضای پیمان امنیتی میان کابل و واشنگتن و نیز موافقت‌نامه «وضعیت نیروها» با ناتو است. جان کری وزیر امور خارجه‌ی امریکا نیز با استقبال از امضای توافق نامزدان گفته، افغانستان در روزهای آینده با گذار از این آزمون بزرگ، فرصت‌های خوبی را برای رشد بیش‌تر در پیش خواهد داشت.

نامزدان پس از ماه‌ها گفت‌وگو، ظهر روزگذشته توافق‌نامه‌ی تشکیل حکومت وحدت را در ارگ ریاست جمهوری به امضا رساندند. حامد کرزی، رییس جمهور کنونی کشور از امضای این توافق‌نامه ابراز خوشی کرده و آن را توافق افغانی خواند. او افزود، شهروندان کشور بی‌صبرانه منتظر اعلام نتایج نهایی دور دوم انتخابات بودند.

استقبال پاکستان و ناتو

بریتانیا، ناتو و پاکستان نیز با انتشار خبرنامه‌ای از توافق دو نامزد استقبال کردند. در خبرنامه سفارت بریتانیا در کابل آمده، این توافق‌نامه زمینه را برای انتقال صلح آمیز و دموکراتیک قدرت در افغانستان فراهم می‌کند. در این خبرنامه آمده، بریتانیا هم‌کاری خود را با دولت جدید افغانستان در آوردن صلح و ثبات این کشور ادامه خواهد داد.

اندرس فو راسموسن، دبیر کل ناتو نیز از امضای این موافقتنامه استقبال کرده و از نامزدان خواست، به تعهدات شان پای‌بند بمانند. او گفت: «من منتظرم که با اعلان نتیجه‌ی انتخابات، مراسم تحلیف رییس جمهور و تعیین رییس اجرایی؛ روند انتخابات پایان یابد و در زودترین فرصت ممکن، توافق‌نامه‌ی امنیتی با امریکا نهایی شود. امضای این توافق‌نامه، در تأمین ثبات افغانستان و ادامه‌ی حمایت‌های جامعه‌ی بین‌المللی حیاتی است».

او گفت، ناتو در حمایت از مردم افغانستان برای ساختن یک کشور با ثبات، مستقل، دموکراتیک و یکپارچه متعهد باقی خواهد ماند. وزارت خارجه‌ی پاکستان نیز از توافق دو نامزد استقبال و اعلام کرد، امضای این توافق‌نامه گام مثبت برای ثبات افغانستان است. در این خبرنامه آمده، پاکستان با تمام کوشش‌های خود خواهان تأمین امنیت، ثبات و یکپارچگی در افغانستان است.

راشدی: در مبارزه با مواد مخدر کوتاهی شده است

اطلاعات روز: مبارز راشدی، وزیر مبارزه با مواد مخدر کشور اعلام کرد که حکومت و جامعه‌ی جهانی در ۱۳ سال گذشته در مبارزه با مواد مخدر کوتاهی کرده اند. او گفت، در حال حاضر صرف دو کشور جهان (امریکا و بریتانیا)، حکومت را در راستای مبارزه با مواد مخدر کمک می‌کنند.

راشدی گفت، بسیاری از کشورهای قدرت‌مند جهان از مواد مخدر در رنج اند، اما آنان تا به حال در راستای مبارزه با این پدیده، به افغانستان کمک نکرده اند. او افزود، کاهش و محو کامل کشت و تولید مواد مخدر به کمک‌های بیش‌تر نیاز دارد و آنعده کشورهای که در ۱۳ سال گذشته در این راستا با ما هم‌کاری نکرده اند؛ حال افغانستان را کمک مالی کنند.

افغانستان بزرگ‌ترین تولید کننده موادمخدر در جهان به شمار می‌رود و براساس آمارهای ارائه شده، حدود ۹۰ درصد مواد مخدر جهان در کشور تولید می‌شود. راشدی می‌گوید، در سال گذشته در ۲۰۶ هکتار زمین در ۱۶ ولایت کشور کوکنار کشت شده بود. او از افزایش کشت کوکنار نسبت به سال گذشته خبر داد و گفت، امسال در ۱۶ ولایت کوکنار کشت شده است.

راشدی این اظهارات را دیروز در آغاز نشست سه روزه زیر نام «پلانگذاری امحای کشت کوکنار» در کابل بیان کرد. این نشست برای کاهش و محو کشت کوکنار برگزار شده بود و در آن وزیران صحت عامه، انکشاف دهات، زراعت و مالداری، دفاع ملی و داخله؛ والیان، فرماندهان پولیس و رییسان شورای علمای ۲۴ ولایت نیز حضور داشتند.

راشدی در این نشست یک برنامه‌ی جدید را برای محو کشت کوکنار ارائه کرد و گفت، این برنامه شامل بُعدهای مختلف است. وزیر مبارزه با مواد مخدر افزود، در این برنامه در بخش‌های چون حمایت از دهقانان و معیشت بدیل برای آنها، کاهش تقاضا به مواد مخدر، تداوی معتادان و بازاریابی برای تولیدات کشور کار خواهد شد.

به دنبال آن، ثریا دلیل وزیر صحت‌عامه از جامعه‌ی جهانی خواست، این وزارت را در راستای تداوی معتادان کمک کنند. به گفته‌ی او، در حال حاضر در سراسر کشور ۱۰۲ مرکز تداوی بستردار معتادان فعالیت دارند؛ این مرکزها پاسخ‌گوی نیازهای ما نیست. براساس آمارهای ارائه شده، هم اکنون در کشور حدود ۱٫۶میلیون نفر معتاد به مواد مخدر اند.

نیروهای امنیتی تهدید علیه خبرنگاران را برطرف کنند

اطلاعات روز: اتحادیه ملی ژورنالیستان افغانستان از افزایش خشونت و قتل خبرنگاران در کشور ابراز نگرانی کرد و از نیروهای امنیتی خواسته، تا برای حفظ جان آنان اقدام‌های جدی را روی دست گیرند. این اتحادیه دیروز با نشر خبرنامه‌ی اعلام کرد، در ماه‌های گذشته، شمار خشونت علیه خبرنگاران، بیش‌تر از هر زمانی افزایش یافته است.

در این خبرنامه آمده، در جریان کمتر از یک هفته گذشته، یک خبرنگار زن در شهر مزار شریف به گونه مرموز به قتل رسیده، یک خبرنگار در حمله انتحاری کابل زخمی شده و یک رادیوی محلی در هرات هدف حمله قرار گرفته است. این اتحادیه گفت، این حوادث سلسله‌ی، نشانگر افزایش فزاینده تهدید علیه خبرنگاران و رسانه‌های کشور است.

پیش‌تر مرکز حمایت از رسانه‌های آزاد افغانستان (نی) همراه با اتحادیه ملی ژورنالیستان اعلام کردند، شمار خشونت علیه خبرنگاران در سال ۲۰۰۱۴، نسبت به سال‌های گذشته به مراتب افزایش یافته است. آنان مأموران دولتی، مردان مسلح ناشناس و مخالفان مسلح دولت را عاملان خشونت علیه خبرنگاران خواندند.

با این حال، در خبرنامه‌ی اتحادیه ملی ژورنالیستان آمده، خشونت‌های چند هفته اخیر علیه خبرنگاران، کار رسانه‌ها را دشوار کرده است. این اتحادیه از اشرف غنی احمدزی و عبدالله عبدالله، رییس جمهور و رییس اجرایی کشور خواست، اقدام‌های جدی را برای برطرف کردن تهدید و خطرها علیه خبرنگاران، روی دست گیرند.

مرگ انتخابات و تشکیل حکومت دو سره

بشیر باوری

سر انجام بعد از شش ماه انتظار و کشمکش‌ها بر سر نتیجه‌ای انتخابات، دیروز هر دو نامزد توافق‌نامه نهایی حکومت مشترک شان را به نام حکومت و حدت ملی در ارگ ریاست جمهوری امضا کردند. آقای محمد یوسف نورستانی رییس کمیسیون مستقل انتخابات هم ساعت پنج بعد از ظهر دیروز، نتیجه ی انتخابات را با معرفی کردن اشرف غنی به عنوان رئیس جمهور و داکتر عبدالله به عنوان رئیس پست اجرائیه، بدون ارایه‌ای جزئیات و ذکر ارقام و فیصدی آرای هر دو نامزد، اعلام کرد.

براساس موافقت‌نامه و نتیجه‌ای را که کمیسیون انتخابات اعلام کرد، اشرف غنی به عنوان رئیس جمهور و عبدالله عبدالله به عنوان رئیس پست اجرائیه در «حکومت دو سره» آینده نقش دارند. در موافقت‌نامه آمده است که رئیس جمهور ریاست کابینه را که متشکل از رییس جمهور، معاونین رییس جمهور، رییس اجرایی، معاونین رییس اجرایی، مشاور ارشد و وزراء می‌باشد، به عهده دارد و رییس اجرائیه ریاست شورای وزیران و رهبری امور اداری و اجرایی حکومت را را پیش می‌برد. و کابینه و پست‌های مهم اداری به گونه‌ی مساوی از طرف هر دو دسته تعیین می‌شود و رییس جمهور وظیفه دارد که بعد از مراسم تحلیف، کمیسیون مشخصی را برای تعدیل قانون اساسی ایجاد کند.«حکومت دو سره» آینده وظیفه دارد که نظام انتخاباتی کشور را اصلاح ساخته و توزیع تذکره الکترونیکی را به منظور مشخص شدن جمعیت دقیق کشور و کمک به انتخابات به انجام رسانده و از تطبیق آن نظارت کند.

واکنش‌ها

شکستن بن‌بست و توافق بر سر تشکیل «حکومت دو سره» آینده از طرف ایالات متحده، سازمان ملل، ناتو، بریتانیا و کشورهای همسایه، به گرمی استقبال شد و آن را گامی برای تامین ثبات در کشور خواندند و از همکاری‌های شان با حکومت جدید سخن گفتند. یان کوبیش نماینده سازمان ملل از ضرورت اجرایی این موافقت‌نامه سخن گفته است که باید هرچه زودتر مواقفت‌نامه مورد اجرا قرار گیرد و اطمینان داده است که سازمان ملل در زمینه‌ی همکاری‌های بیشترش به افغانستان متعهد می‌باشد. دبیر کل ناتو آنرس فو راسموسن در خبرنامه‌اش گفته است که ناتو انتظار دارد که حکومت آینده به زودی تشکیل شود و پیمان امنیتی را با ایالات متحده و ناتو امضاء کند.

مردم بخاطری که سردرگمی و بن بست انتخاباتی شکسته شد به نحوی از توافق‌نامه‌ی نامزدان و پایان نمایش خسته کننده‌ی نتیجه انتخابات استقبال کردند و از این‌که انتخابات به شکست مواجه شد، رای مردم ضایع گردید، دموکراسی به عنوان بزرگ‌ترین دست‌آورد سیزده ساله‌ای کشور بی اعتبار گردید، سنت زشت تقسیم قدرت و زیر پا شدن قانون اساس شکل گرفت، نا رضایتی خویش را از سر انجام این نمایش مضحک به نام نتیجه‌ی انتخابات، ابراز کردند.

نگرانی‌ها

با آن‌که حل جنجال‌های انتخابات و تشکیل حکومت مشترک از سوی اشرف غنی و داکتر عبدالله نگرانی مردم را از تداوم بن‌بست و رفتن کشور به سوی بحران تا حدودی کاهش داد، اما از شکل و ماهیت «حکومت دو سره» جدید با توجه به اختلاف‌های شدید و گرایش‌های قبیلوی و سمتی که هر دو دسته دارد، معلوم است که این حکومت با دشواری‌های زیادی رو بروخواهد شد و چنین احساس می‌گردد که تطبیق و رعایت مفاد توافق‌نامه در زمینه‌های حدود و صلاحیت‌های رئیس جمهور و رئیس اجرائیه و تقسیم کابینه و پست‌های مهم اداری و امنیتی به گونه‌ی بالقوه و جود دارد و عملی کردن آن دشواری و اختلاف‌های زیادی را باعث خواهد شد و در هر گام اختلاف هایی را به وجود خواهد آورد. از این نظر گفته می‌توانیم برای پنج سال دیگر بیش ترین کشمکش‌ها در «حکومت دو سره جدید» اختلاف و کشمکش‌های داخلی آن خواهد بود. با وجود خوش‌بینی‌های ناشی از ختم بحران و به توافق رسیدن نامزدان، سرنوشت و کارکرد «حکومت دو سره» آینده در معرض تهدیدهای جدی قراردارد و نیز درایت و شایسته‌گی رهبران حکومت دوسره در محک آزمون می‌باشد. اگر بتوانند موافقت‌نامه

با آن‌که حل جنجال‌های انتخابات و تشکیل حکومت مشترک از سوی اشرف غنی و داکتر عبدالله نگرانی مردم را از تداوم بن‌بست و رفتن کشور به سوی بحران تا حدودی کاهش داد، اما از شکل و ماهیت «حکومت دو سره» جدید با توجه به اختلاف‌های شدید و گرایش‌های قبیلوی و سمتی که هر دو دسته دارد، معلوم است که این حکومت با دشواری‌های زیادی رو بروخواهد شد و چنین احساس می‌گردد که تطبیق و رعایت مفاد توافق‌نامه در زمینه‌های حدود و صلاحیت‌های رئیس جمهور و رئیس اجرائیه و تقسیم کابینه و پست‌های مهم اداری و امنیتی به گونه‌ی بالقوه و جود دارد و عملی کردن آن دشواری و اختلاف‌های زیادی را باعث خواهد شد و در هر گام اختلاف هایی را به وجود خواهد آورد.

را به درستی رعایت کنند و با تدبیر و درایت اختلاف‌های خویش را مهار کنند، می‌توانند دولت آینده را رهبری کند و اگر در هر مورد همانند نتیجه انتخابات میان شان کشمکش به وجود آید «حکومت دو سره آینده» در ضمن دشواری‌های که فرا راه آن به و جود خواهد آمد به زودی سقوط خواهد کرد.

نتیجه‌گیری

«حکومت دو سره» آینده تداوم و موفقیت آن ضمن آن که با تهدیدهای ناشی از ماهیت و گرایش‌های رهبران آن قرار دارد، اگر هر دو رهبر بتوانند با درایت و تدبیر و با راهکارهای معقول حکومت آینده را تشکیل و رهبری کنند و مفاد توافق‌نامه را در خصوص اصلاح نظام انتخابات و توزیع تذکره‌های الکترونیک و گرفتن آمار جمعیت کشور و برگزاری انتخابات دموکراتیک و بدون نقض ریاست جمهوری را در پایان کار شان انجام دهند، می‌توانند پیامدهای تخریب کننده‌ی را که بر حیثیت نظام و دموکراسی در افغانستان وارد آورده اند، جبران کنند و در زمینه‌ای پختگی نظام و دموکراسی نقش مثبت را داشته باشند. اگر چنین نشود باید انتظار تضعیف نظام و رفتن کشور به سوی بحران دوامدار را داشته باشیم.

چرا دو نامزد به آسانی به توافق نرسیدند؟

دیدار مشرقی

انتخابات ۹۳ افغانستان به دلایل مختلف به بحران رسید و این بحران داشت هر روز از مردم قربانی می‌گرفت. بعد از دور دوم انتخابات و ادعای تقلب گسترده، هر دو نامزد بعد از رایزنی‌های فراوان به وساطت جان کری وزیر خارجه ایالات متحده امریکا روی دو موضوع کلی؛ بازرسی صد درصدی آرا و تشکیل حکومت وحدت ملی توافق نمودند. در جریان بازرسی آرا این پروسه بار بار متوقف گردید تا این که با بیرون شدن تیم اصلاحات و همگرایی از روند بازرسی؛ به طور مستقل از طرف کمیسیون مستقل انتخابات پیش برده شد و به پایان رسید. از آغاز توافق هر دو نامزد روی تشکیل حکومت وحدت ملی چشم‌ها بیشتر به این بعد دوخته شده بود. این روند نیز با فراز و فرودهای فراوان تا کنون ربرو بود و هر ازچند گاهی به چالش مواجه می شد. این که هر دو نامزد چرا نمی‌توانست به یک دیدگاه کلی و توافق نهایی برسند عوامل و دلایل زیادی داشت که کم‌تر به آن پرداخته شده است و به آن می‌پردازم.

یک؛ به نظر می‌رسد که هر دو نامزد خواب‌های شرین ریاست جمهوری را می‌دیدند و کم‌تر سرنوشت مردم را در سر داشتند. به این لحاظ هر دو نامزد در فکر رسیدن به کرسی ریاست بودند و این بینش فاصله بین هر دو را ایجاد نموده بود. از آنجای که هر دو نامزد کم و بیش بر کرسی قدرت تکیه کرده بودند و به خوبی از شرینی آن آگاهی داشتند. بنابراین تلخی بحران انتخابات تا دیر وقت باعث نگردیده بود که شرینی قدرت را در نزد هر دو نامزد شور بسازد. قدرت طلبی در کشورهای جهان سوم از معضله‌های بزرگ است که هر آن این کشور ها را به کام بحران سقوط می‌دهد.

دو؛ بحث دوم در مورد عدم توافق نهایی هر دو نامزد، بدون شک تفاوت دیدگاه جانبین می باشد. این تفاوت دیدگاه حتا در انتخابات دوم ریاست جمهوری نیز مشهود بود. تفاوت دیدگاه هر دو نامزد علاوه بر شعارهای انتخاباتی و برنامه های هر دو نامزد برای توسعه کشور، برگرفته از شرایط و خاستگاه اجتماعی هر دو نامزد نیز می باشد. به سخن دیگر تیم اصلاحات و همگرایی به رهبری دکتر عبدالله به طور مستمر نظام کنونی را ناکار آمد خوانده و خواهان تغییر نظام به پارلمانی بود. از دیدگاه این تیم چالش ها و مشکلات که تا هنوز حل نشده یک بخش بزرگی آن از تمرکز قدرت به دست یک شخص می باشد و باید این نظام تغییر یابد. تیم اصلاحات و همگرایی در صدد تغییر نظام از ریاستی به پارلمانی بوده و مدام این وعده را برای مردم داده بود. این خواست تیم اصلاحات، خواست بخش از جامعه نیز است که این تیم در آن پایگاه اجتماعی محکم دارد و از آن حوزه صاحب رای شده بود.

اما تیم تحول و تداوم در صدد تداوم نظام موجود بوده و نظام ریاستی را بیشتر کارا می دانیست. به باور دکتر غنی رهبر این تیم «افغانستان لابراتوار نظام ها نیست» بلکه قانون مداری را باید تقویت کرد. بدون شک حرف غنی، حرفی است که در درازنای تاریخ از اهمیت خاصی بر خور دار بوده است. این دو دیدگاه کاملن متفاوت سبب شده بود، که هر دو نامزد نتوانند، به یک توافق کلی برسند. در این جا است که دکتر عبدالله خواهان افزایش صلاحیت برای ریاست اجرایی می شود، تا که وعده را که برای مردم سپرده، جامه عمل بپوشاند و خود را نیز برنده انتخابات بداند، حالا چه رییس جمهوری یا رییس اجرایی باشد. از جانب اشرف غنی عین دیدگاه را از این منظر دارد که به مردم بگوید که از قانون اساسی عدول نداشته و نظام همان ریاستی است که حرف آخر را رییس جمهور می زند.

سه؛ در افغانستان به صورت سنتی حاکمان آن همیش بالاتر از قانون بوده و قانون ابزاری برای حکومت کردن بر مردم تلقی می شود. در این صورت بر اساس همان غریزه سرکش حیوانی که در انسان وجود دارد این امر لذت ویژه را به همراه دارد.چه فرحت فزا است وقتی که رییس جمهور از جاده ی بگذرد و تمام جاده برای یک شخص مسدود گردد. برای اشخاص چون هر دو نامزد خیلی هم لذت بخش خواهد بود که همیشه فراتر از قانون خود را ببینند. برای آن ها خیلی هم دلچسب است که در یک ولایت برود و هزاران انسان وقت خود را ضایع ساخته و وقتی که آنها از هواپیما پیاده شوند، جمعیت انبوهی در انتظارشان هستند. قانون شکنی و دیدگاه که خود را بالاتر از قانون بداند، به یک سنت بدی فرهنگی در کشور بدل شده است.

چهار؛ موضوع دیگری که سبب گردیده بود نامزدان نتوانند به آسانی به توافق دست یابند، به نظر می رسد مداخلات خارجی مانع بزرگی در راه این توافق بوده باشد. با توجه به شرایط اجتماعی، فرهنگی و سیاسی کشور، نفوذ بیرونی بر نامزدان و اعضای تیم های انتخاباتی نا محتمل نمی باشد. افغانستان سرزمین است که با بحران هویتی دست و پنجه نرم می کند و این بحران جمع جنگ های داخلی، افراطیت و انحصارگرایی قدرت، زمینه مناسب را برای مداخلات خارجی فراهم کرده است. در واقع سیاست مداران و سیاست ورزان کشور در بسا موارد، دست چین های کشورهای خارجی اند و از این امر حتا کسانی که ادعای رهبری کشور را دارند، خارج نیستند. در بحث انتخابات و طولانی شدن جنجال ها میان نامزدان نمی توان، نقش مناقشات منطقی ای و بین المللی را نا دیده گرفت. به بیان دیگر کشورهای دور و نزدیک افغانستان در بسیاری از زمان جنگ نیابتی روی منافع خویش را در افغانستان راه می اندازند. به نظر می رسد که انگلیس، عربستان سعودی و برخی کشورهای خاور میانه و پاکستان در یک قطب و روسیه، ایران و برخی از کشورهای آسیایی میانه در قطب دیگر تاثیر خود را بر نامزدان داشتند. از آنجایی که امریکا نه دل خوشی از حکومت کرزی و خاستگاه اجتماعی آن دارد و از جانب هم نمی تواند بر نیروهای ائتلاف شمال اعتماد نماید، در این بازی تلاش کرد که نقش عدم مداخله ظاهرن واضح، اما برای شکست بن بست سعی نماید که در این بازی دو جانبه حالت تعادل را از دست ندهد. رفت و آمد وزیر خارجه ایالات متحده در دو نوبت و استقبال نامزدان از وی بیانگر جلب اعتماد هر دو جناح از امریکا می تواند تلقی گردد.

خبرنگار ناراضی

هادی دریابی

تخم دندان شکن!

پس از ماه‌ها جنجال و کشمکش، هر دو نامزد بحران آفرین به توافق رسیدند. یکی از کمیسیون‌داران کمیسیون مستقل انتخابات گفته که باور کنید کمیسیون در طول این ماه‌های جنجالی، بسیار به عذاب بود. کمیسیون مستقل انتخابات مانند مرغی بود که نمی‌توانست تخم دهد و هر وقتی که بنای تخم دادن می‌کرد، نفس‌تنگی شدیدی عاید حالش می‌شد. وی این نفس‌تنگی‌ها را در سطح منطقه و جهان بی‌نظیر توصیف کرده و دعا نموده که عاید حالی هیچ مرغی نشود. این کمیسیون‌دار عزیز کشور در حالی‌که رنج‌های نفس‌تنگی‌ها و در نهایت تخم دادن از سیمایش پیدا بوده، علاوه نموده، تخمی را که ما بیرون دادیم، باید «تخم دندان‌شکن» لقب داده شود. دست‌های زیادی برای بیرون دادن این تخم کار کرد، بعضی از این دست‌ها شناسایی شد و عده‌یی هم ناشناس باقی ماند. وی در حالی‌که از ملت افغانستان خواستار مدارا با تیکه‌داران قدرت بود، به صراحت اعلام نمود که مردم تمام خطرات را قبول کردند و پای صندوق‌های رای‌دهی رفتند تا به انتخاب خود زعیم مملکت را انتخاب نمایند و این در حقیقت یک جواب دندان‌شکن به مخالفین افغانستان بود. وی پیروزی ملت افغانستان را به کافه‌ی ملت شریف تبریک گفته و مطمئن است که هنوز هم بخت با مردم افغانستان یار است.

تخم دندان‌شکن مرغ کمیسیون انتخابات نشان می‌دهد که اشرف غنی ۵۰ فیصد رییس جمهور شده و عبدالله ۵۰ فیصد شریک وی. از حالا باید منتظر کشمکش‌های ۵۰ فیصد رییس جمهور و ۵۰ فیصد شریکش در انتخاب و انتصاب مقامات عالی‌رتبه‌ی دولتی باشیم. بر اساس توافق، سهم هر یک از اسامی تو اشرف‌غنی ولد پدرت (معذرت می‌خواهم اسم پدرش را نمی‌فهمم) و تو عبدالله ولد پدرت (بازهم معذرت می‌خواهم) در تعیین مقامات عالی‌رتبه‌ی دولتی، مساوی بوده و به اساس همین توافق، حکومت وحدت ملی مشروعیت پیدا خواهد کرد. هر آن کسی‌که در صدد تغییر این موازنه باشد، نظر به ماده‌ی سوم قانون مشروعیت رای‌دهنده‌گان، حرام‌خوار مطلق بوده و حق شکایت را نخواهد داشت. قانون مشروعیت رای‌دهنده‌گان عبارت از مجموع اراده و انتخاب‌های مردمی می‌باشد که نه نزد کمیسیون معتبر بود و نه نزد هریک اشرف‌غنی و عبدالله! اگر ذره‌ی هم به اراده‌ی مردم حرمت‌گذاری می‌شد، نه مرغ کمیسیون این‌قدر دیر تخم می‌داد و نه اشرف غنی و عبدالله این‌قدر توافق‌بازی در می‌آوردند.

گذشته از این حرف‌ها، من قبلاً عرض کرده بودم که همه چیز میان اشرف غنی و عبدالله تقسیم شده، از وزارت‌خانه‌های کلیدی گرفته تا وزارت‌خانه‌های لق و پق، از ولایت‌ها گرفته تا ریاست‌های مستقل، از نشست‌های قانونی گرفته تا معاملات غیرقانونی، همه چیز تقسیم شده. جنجال‌های اخیر هم روی چگونگی اعلام کردن نتیجه‌ی انتخابات بوده تا این‌که هر دو نامزد قبول کرده که بدون ذکر آمار و فیصدی، اشرف غنی رییس جمهور اعلام شود و عبدالله شریک وی! هرچند ما عوام‌الناس تازه داشتیم به خرگری‌های سیاسی عادت می‌کردیم و آماده‌ی ریاضت کشیدن برای سال‌های خرتاخری می‌شدیم که وضع تغییر کرد و هر دو نامزد به شایستگی تمام به توافق رسیدند. بازهم فکر می‌کنم این مردم است که جنجال‌های تشکیل و تداوم حکومت وحدت ملی را به دوش بکشند. از قدیم گفته‌اند که ده گدا بر یک گلیم بخسپند و دو پادشاه در یک اقلیم نگنجند. حالا دیده شود که توافق سیاسی این دو داکتر چه روزگاری را به تجربه خواهند نشست، آیا هردو داکتر، عزم شان را برای جدی کار کردن جزم می‌کنند یا روزهای کاری را صرف اختلاف‌بازی‌های تقسیم امتیازات خواهند کرد. آیا مثل کرزی، فرصت‌ها را قربانی مصلحت‌های قومی–زبانی خواهند کرد یا به شایسته‌سالاری تن خواهند داد؟ البته که تنها این دو فرد در بازی‌های آینده به تنهایی خویش موثر نیستند و افراد دور و بر هر دو نیز تاثیرگذاری‌های خویش را دارند، اما در نهایت امر، تمام نتایج و پیامدهای سیاست‌بازی‌ها به این دو نفر ختم می‌شود. هر دو داکتر باید هواداران و حمایت‌گران خویش را در تقسیم امتیازات قناعت بدهند و این قناعت دادن‌ها، به خودی‌خود کار سختی است. وعده‌های که هر نامزد به حامیان قدرت‌مند خویش داده‌اند، می‌تواند یکی از پارامترهای جنجال در روزهای آینده باشند. تمام این وعده‌ها در صورت بُرد انتخابات به حامیان داده شده و حالا معلوم می‌شود که هر دو نامزد، برنده شده است. تاریخ ما به خوبی اثبات می‌کند که عملیه‌ی تقسیم در افغانستان، بدون خشونت و جنجال نبوده و این بار نیز ممکن است چنین باشد. می‌گوید سالی که نیکوست از بهارش پیداست. این بهاری را که ما شروع کردیم، چندان هم نیک و فرخنده نیست. بهاری که با بازی‌های کثیف و غیرقانونی در نهادهای انتخاباتی شروع و به بی‌خیالی و بی‌حرکتی مردم ختم می‌شود.

آها... تا یادم نرفته خدمت تان عرض کنم که تخم دندان شکن را یوسف نورستانی بیرون داد. گفته می‌شود که این تخم بدست خدا بیامرز امرخیل پایه‌گذاری شده بود. راست و دروغش به خدا معلوم است!

افغانستان در نگاه مسکو

مهدی زرتشت

افغانستان، مشکل جهانی برای روسیه و کشورهای مشترک المنافع

نویسنده: ولادیمیر موگان
منبع: آژانس اطلاعاتی بین‌المللی فرغانه
بخش دوم

در هر حال، اما روسیه چنین چیزی را در خاک خود عملی کرده است و افغانستانِ به ظاهر دور، آنقدرها هم با مرز این کشور فاصله ندارد. این گفته، به اینَ معناست که بی ثباتی افغانستان ابتدا کشورهای همجوار روسیه همچون تاجکستان، ازبکستان و ترکمنستان را متأثر خواهد ساخت و این یعنی خطری باالقوه برای روسیه. در همین حال، روسیه تنها در تاجکستان می تواند نیروهای خود را برای مقابله با خطرات آینده، داشته باشد. ازبکستان و ترکمنسان خود قادر به تأمین امنیت مناطق مرزی در جنوب کشورهای مستقل متشرک المنافع هستند. این امر البته برای امنیت فدراسیون روسیه، یک مشکل است که در سطح عموم، مسکو نمی تواند تحمل کند. بازتاب تهدیدات احتمالی آینده افغانستان، روسیه را در شرایطی قرار داده است که آمادگی خود را برای مقابله با هر نوع تهدیدهای احتمالی، از طریق برنامه ریزی دو پایگاه نظامی مستقر در تاجکستان و قرغیزستان، روی دست گیرد.
در مورد این مانور، وزارت دفاع [روسیه] گزارش داد که در فاصله زمانی ۲۱ الی ۲۷ جولای سال جاری، تقریباً تمام نیروهای روسی در زمینه های آموزش نظامی- جایی که آنها مهارت های رزمی در تیر اندازی و استفاده از سلاح های استندارد را آموختند- پیشرفت قابل ملاحظه ای دیده می شود. علاوه بر این، ستاد کل [ارتش روسیه] با افزایش رقم سربازان در حالت آماده باش، قصد داشت تمرکز آنها را برای شرکت در سه تمرین اصلی سازمان گفتگوی امنیت جمعی (ОДКБ) جلب کند.
همانطور که وزارت دفاع فدراسیون روسیه گزارش می دهد، [...] در منطقه چیبارولسکی فرماندهی تمرینات فرمان سریع نیروهای استقرار جمعی (КСБР) منطقه «آسیای مرکزی ۲۰۱۴» تصریح شد. [این مقام روسی گفته بود] آنها به هدف «عملی کردن پوشش مرزی افغانستان- تاجکستان» آنجا گماشته می شوند. از ۲۹ جولای تا اول آگست سال روان در خاک قرغیزستان در مرکز آموزشی «آله- تَو» تمرینات حافظ صلح «برادری خدشه ناپذیر- ۲۰۱۴» سازمان گفتگوی امنیت جمعی بود. مانور در قرغیزستان «آماده سازی و انجام عملیات به هدف حفظ صلح از سوی نیروی محافظان سازمان گفتگوی امنیت جمعی در آسیای مرکزی» بود. [این نیروها] از ۱۸ آگست تا ۲۲ اگست در خاک قزاقستان برای برگزاری مانور «تعامل- ۲۰۱۴» نیروهای قطعه سریع سازمان گفتگوی امنیت جمعی (ОДКБ)حضور داشتند.
در ارتباط به این موضوع، مسکو و متحدان آن که در حال آماده سازی تمرینات در مقیاس بزرگ در چندین کشور مشترک المنافع هستند، گفت که رفع بی ثباتی در افغانستان نه تنها برای مسکو بلکه برای شرکای مسکو در سازمان گفتگوی امنیت جمعی نیز تأثیر گذار خواهد بود. با این حال، ناگفته نباید گذاشت که این برنامه به شکل ازبکستان و ترکمنستان نیست. ازبکستان- آنطور که می دانیم- با تشکیل نیروهای ائتلاف در آسیای مرکزی، با اینکه موافق نیست اما نمی خواهد عضویت خود را در سازمان مذکور به حالت تعلیق در آورد و ترکمنستان هنوز بر بی طرفی خود تأکید می کند. در رابطه به موضوع، این سوال مطرح می شود که: آیا این کشورها قادر است از تأثیر و نفوذ بی ثباتی افغانستان در این سوی مرز، جلوگیری کنند؟
ریسک اضافی برای ازبکستان و ترکمنستان
تجزیه و تحلیل ها حاکی از این است که ازبکستان و ترکمنستان به لحاظ نظامی کشورهای خود کفا باشد. بگوییم به لطف کمک های زیاد کشورهای عضو ناتو با تأسیس یک دفتر دائمی و تصمیم ایالات متحده آمریکا مبنی بر بازگشایی یک پایگاه هوایی در تاشکند، ازبکستان امنیت خود را تأمین می کند. همزمان، اسلام کریموف رهبر ازبکستان در همکاری با همتای ازبک خود عبدالرشید دوستم به اندازه کافی موفق به کنترول ولایت های شمالی افغانستان هستند که عمدتاً ازبک نشین اند. در اصل، این منطقه مرزی [شمال افغانستان] با یک تصویب مخفیانه همراه ناتو، در کنترول ازبکستان قرار گرفته است. [اما] مرز مشترک میان ترکمنستان و افغانستان- شامل ولایت کوچک در حال حاضر تحت نفوذ ایران است. بنابراین، ترکمنستان نیز از نفوذ ناامنی ناشی از خروج نیروهای بین المللی از افغانستان، در حد لازم محافظت می شود. با وجود این، اما این دو کشور کاملاً از خطرات، مصئون نخواهند ماند. به دلائلی که در ذیل بر شمرده می شود.
یک؛ ازبکستان. روابط نزدیک تاشکند و ناتو، طالبان را به اتخاذ واکنش تهاجمی تحریک می کند. مادامی که مأموریت آیساف در افغانستان به پایان خود برسد، طالبان البته با همکاری جنبش اسلامی ازبکستان، سعی خواهند کرد تا بهتر از قبل فعالیت خود را نه تنها در منطقه تحت کنترول دوستم که به طور کلی در خاک ازبکستان گسترش دهد. احتمال نمی رود که امکانات ناتو در این کشور، در وهله اول در مقابل حملات اسلام گرایان، کافی باشد. با توجه به تنش های خاص سیاسی و اجتماعی در ازبکستان، جمعیت ناراضیان رژیم اسلام کریموف، از فعالیت های طالبان و جنبش اسلامی ازبک در این کشور حمایت می کنند. و از همین جاست که یک درگیری- شبیه آنچه در حال حاضر در قفقاز و منطقه شمالی روسیه در جریان است- اتفاق می افتد و بعید است که ناتو فعالانه به کمک دولت اسلام کریموف بشتابد.

متن کامل توافق‌نامه‌ی سیاسی تشکیل حکومت وحدت ملی

بسم الله الرحمن الرحیم
موافقت‌نامه میان دو تیم انتخاباتی در مورد ساختار حکومت وحدت ملی
کابل، ۲۹ سنبله سال ۱۳۹۳

افغانستان در این مقطع خاص تاریخی به یک حکومت مشروع و کارا نیاز دارد که به تطبیق نموده یک برنامه همه جانبه اصلاحات در راستای توانمندسازی مردم افغانستان متعهد باشد، تا در نتیجه‌ی آن ارزش‌های قانون اساسی در زندگی روزمره‌ی مردم افغانستان محقق گردد. همکاری واقعی سیاسی میان رییس جمهور و رییس اجرایی، تحت قیادت رییس جمهور، باعث تحکیم ثبات در کشور می‌گردد. حکومت وحدت ملی با پایبندی به اجماع سیاسی و تعهد به اصلاحات و تصمیم گیری مشترک، آرمان های مردم افغانستان را برای تامین صلح، ثبات، امنیت، حاکمیت قانون، عدالت، رشد اقتصادی و عرضه خدمات، با توجه خاص به زنان، جوانان، علمای کرام و اشخاص آسیب پذیر، برآورده می‌سازد. به علاوه، این توافقنامه بر نیاز به مشارکت واقعی و هدفمند و همکاری موثر در امور حکومت، به شمول طرح و تطبیق اصلاحات مبتنی می‌باشد.
این موافقتنامه به تنهایی خود نمی‌تواند رابطه میان رییس جمهور و رییس اجرایی را به صورت کامل تعریف کند. بلکه این رابطه باید در نتیجه تعهد هردو جانب به مشارکت، تعاون، همکاری و مهم‌تر از همه، مسئولیت پذیری در برابر مردم افغانستان تعریف گردد. رییس جمهور و رییس اجرایی متعهد و مکلف به کار مشترک با روحیه همکاری با یکدیگر می‌باشند.

الف- برگزاری لویه جرگه به منظور تعدیل قانون اساسی و بررسی طرح ایجاد پست صدر اعظم اجرایی:
۱. بر اساس ماده دوم اعلامیه مشترک مورخ ۱۷ اسد ۱۳۹۳ (۸ اگست ۲۰۱۴) و ضمیمه آن ("... تشکیل لویه جرگه در مدت دو سال تا پُست صدر اعظم اجرایی را مورد مداقه قرار دهد")، رییس جمهور متعهد است تا لویه جرگه را به منظور بحث روی تعدیل قانون اساسی و ایجاد پُست صدر اعظم اجرایی دایر نماید.
۲. رییس جمهور، بعد از انجام مراسم تحلیف در مشوره با رییس اجرایی، طی یک فرمان، کمیسیونی را به منظور تهیه پیش‌نویس تعدیل قانون اساسی تشکیل می‌دهد.
۳. به تأسی از حکم ماده ۱۴۰ قانون اساسی، حکومت وحدت ملی متعهد است تا بر اساس قانون و به منظور تکمیل نصاب لویه جرگه، مطابق بند ۲ ماده ۱۱۰ قانون اساسی، در زودترین فرصت ممکن انتخابات شوراهای ولسوالی‌ها را برگزار نماید.
۴. حکومت وحدت ملی متعهد است تا قانون تشکیلات اساسی دولت را تصویب و نافذ گردانیده، مرزها و حدود واحدهای اداری محلی را از مجاری قانون تعیین نماید.
۵. حکومت وحدت ملی متعهد است تا روند توزیع تذکره الکترونیکی/ کمپیوتری را برای تمام شهروندان کشور، در زودترین فرصت ممکن، تکمیل کند.
۶. موارد فوق و سایر موارد توافق شده طی یک جدول زمانی که ضمیمه‌ی این موافقت‌نامه است، تطبیق می‌گردد.

ب- پست رییس اجرایی:
- تا زمان تعدیل قانون اساسی و ایجاد پُست صدر اعظم اجرایی، پُست رییس اجرایی بر اساس ماده پنجاهم قانون اساسی، ماده دوم اعلامیه مشترک و ضمیمه آن با فرمان رییس جمهور ایجاد می‌گردد. رییس اجرایی و معاونین اش در مراسم تحلیف رییس جمهور معرفی می‌گردند.
- رییس اجرایی حکومت، با وظایف صدر اعظم اجرایی، بر اساس پیشنهاد کاندیدای دوم و موافقه رییس جمهور تعیین می‌گردد. رییس اجرایی به رییس جمهور پاسخگو می‌باشد.
- تشریفات خاص برای رییس اجرایی در فرمان رییس جمهور در نظر گرفته می‌شود.
- با درنظر داشت ماده‌های ۶۰، ۶۴، ۷۱ و ۷۷ قانون اساسی، رییس جمهور طی فرمانی، صلاحیت های اجرایی مشخصی را به رییس اجرایی تفویض می‌کند، که موارد عمده این صلاحیت‌ها قرار ذیل اند:

۱. اشتراک رییس اجرایی با رییس جمهور در مجالس دوجانبه تصمیم گیری؛
۲. پیشبرد امور اداری و اجرایی حکومت که توسط فرمان رییس جمهور مشخص می‌گردد؛
۳. تطبیق برنامه اصلاحات حکومت وحدت ملی؛
۴. پیشنهاد اصلاحات در تمام ادارات حکومتی و مبارزه قاطع با فساد اداری در حکومت؛
۵. اعمال صلاحیت‌های مشخص اداری و مالی که بر اساس فرمان رییس جمهور تعیین می‌گردد؛
۶. تأمین رابطه کاری قوۀ اجراییه با قوای مقننه و قضائیه در چوکات وظایف و صلاحیت‌های تعریف شده؛
۷. تطبیق، نظارت و حمایت از پالیسی‌ها، برنامه و امور بودجوی و مالی حکومت؛
۸. ارائه پیشنهادات و گزارش‌های لازم به رییس جمهور؛
۹. به صفت رییس دولت و حکومت، رییس جمهور کابینه را رهبری می‌کند. مجالس کابینه، نظر به صواب‌دید رییس جمهور روی استراتیژی، پالیسی‌ها، بودجه، تخصیص منابع و طرح قوانین، در پهلوی سایر صلاحیت‌ها و وظایف آن، دایر می‌گردد. کابینه متشکل از رییس جمهور، معاونین رییس جمهور، رییس اجرایی، معاونین رییس اجرایی، مشاور ارشد و وزراء می‌باشد. رییس اجرایی مسوول تطبیق پالیسی‌های حکومت است که در کابینه اتخاذ می‌گردد و در مورد پیشرفت امور هم مستقیماً به رییس جمهور و هم در مجالس کابینه گزارش می‌دهد. به همین منظور، رییس اجرایی جلسات نوبتی هفته‌وار شورای وزیران را دایر می‌کند که متشکل از رییس اجرایی، معاونین رییس اجرایی و تمام وزیران می‌باشد. شورای وزیران، امور اجرایی حکومت را به پیش می‌برد. همچنان مجالس کمیته‌های فرعی شورای وزیران تحت ریاست رییس اجرایی دایر می‌گردند. برمبنای این ماده موافقت‌نامه، رییس جمهور، طی یک فرمان، شورای وزیران را به عنوان یک نهاد نو و مجزا از کابینه، تعریف و اعلام خواهد کرد.
۱۰. ارائه مشوره و پیشنهاد به رییس جمهور در مورد تعیین و عزل مقامات عالی رتبه حکومتی و سایر امور مربوط به حکومت.
۱۱. نماینده‌گی خاص از رییس جمهور در سطح بین‌المللی حسب لزوم‌دید رییس جمهور.
۱۲. رییس اجرایی عضو شورای امنیت ملی می‌باشد.
۱۳. رییس اجرایی دارای دو معاون است؛ معاونین رییس اجرایی در مجالس کابینه و شورای امنیت ملی عضویت دارند، وظایف، صلاحیت‌ها و مسوولیت‌های معاونین رییس اجرایی، با درنظر داشت وظایف و صلاحیت‌های رییس اجرایی و در نظر گرفتن تشریفات مناسب برای آن‌ها، به پیشنهاد رییس اجرایی از سوی رییس جمهور طی یک فرمان منظور می‌گردد.

ج- تعیینات مقامات عالی رتبه:
بر اساس اصول مشارکت ملی، نمایندگی عادلانه، شایسته‌سالاری، صداقت و تعهد به برنامه‌های اصلاحات حکومت و حدت ملی، طرفین به موارد آتی متعهد هستند:
- برابری در انتخاب کادرها میان رییس جمهور و رییس اجرایی در سطح رهبری ادارات کلیدی امنیتی، اقتصادی و ادارات مستقل؛ در نتیجه این برابری و به اساس فقره‌های ب(۱۲) و (۱۳) که در بالا ذکر گردیده، حضور هردو جانب در شورای امنیت ملی، در سطح رهبری مساوی و در سطح اعضا برابرگونه خواهد بود.
- رییس جمهور و رییس اجرایی بالای یک مکانیزم مشخص برای تعیین مقامات عالی‌رتبه به اساس شایستگی موافقه می‌کنند. این مکانیزم زمینۀ اشتراک کامل رییس اجرایی را در پیشنهاد افراد مناسب برای پُست‌های مورد نظر و رسیدگی کامل به این پیشنهادات فراهم می‌کند. رییس جمهور و رییس اجرایی در مطابقت با روحیه اعلامیۀ مشترک و ضمیمۀ آن (مادۀ پنجم)، در انتخاب مقامات عالی‌رتبه خارج از مکانیزم اصلاحات اداری در ادارات و موسسات دولتی، به شمول پُست‌های کلیدی قضایی و ادارات محلی، که بتواند به نمایندگی برابرگونه هردو جانب منجر شود، مجدانه مشورت می‌کنند و در این خصوص، فراگیری و ترکیب سیاسی-اجتماعی کشور؛ به ویژه زنان، جوانان و اشخاص دارای معلولیت را مورد توجه خاص قرار داده و همچنان به اصلاحات سریع در کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی متعهد هستند.
- زمینه‌سازی برای سهم‌گیری وسیع شخصیت‌ها و کادرهای ورزیده در سطوح مختلف نظام و استفاده از این فرصت‌ها برای تأمین صلح و ثبات پایدار و ایجاد ادارۀ سالم؛

د ـ ایجاد پُست مقام رهبری تیم دوم:
به تأسی از اعلامیۀ مشترک مورخ ۱۷ اسد ۱۳۹۳ (۸ اگست ۲۰۱۴) و ضمیمۀ آن، به هدف استحکام و توسعه دموکراسی، مقام رهبری تیم دوم، که در سند مذکور از آن به حیث رهبر اپوزیسیون نام برده شده، توسط فرمان رییس جمهور در چارچوب دولت جمهوری اسلامی افغانستان ایجاد و به رسمیت شناخته می‌شود. مسوولیت‌ها، صلاحیت‌ها و امتیازات این مقام در فرمان مذکور تسجیل می‌گردد. بعد از تشکیل حکومت وحدت ملی با حضور تیم دوم بر اساس این موافقت‌نامه، این مقام منحیث متعهد حکومت وحدت ملی عمل می‌کند.

هـ ـ اصلاحات در نظام انتخاباتی:
به منظور حصول اطمینان از اینکه انتخابات در آینده افغانستان از اعتبار کامل برخوردار باشد، نظام انتخاباتی افغانستان (قوانین و نهادها) به تغییرات بنیادی نیاز دارد. رییس جمهور با درنظر داشت ماده ۷ چارچوب سیاسی بلافاصله پس از تاسیس حکومت وحدت ملی، کمیسیون خاصی را با هدف اصلاح نظام انتخاباتی افغانستان طی یک فرمان ایجاد می‌کند. اعضای کمیسیون خاص با توافق رییس جمهور و رییس اجرایی تعیین می‌گردند.
کمیسیون خاص در مورد پیشرفت کارها به رییس اجرایی گزارش‌ده بوده و کابینه پیشنهادات این کمیسیون را بررسی نموده و اقدامات لازم را برای تطبیق آن روی دست می‌گیرد. لازم به ذکر است که تطبیق اصلاحات انتخاباتی باید قبل از برگزاری انتخابات پارلمانی در سال ۱۳۹۴ صورت بگیرد.

و ـ تطبیق:
۱. تفاوت دیدگاه و اختلاف در مورد تعبیر یا تعمیل این موافقت‌نامه با مشورت جانبین حل می‌گردد.
۲. طرفین از نقش جامعه بین المللی در تسهیل موافقت‌نامه‌های سیاسی و تخنیکی اظهار قدردانی نموده و از اطمینان شان به طرفین در حمایت از اجرای این موافقت‌نامه و هم‌کاری شان با حکومت وحدت ملی استقبال می‌کنند.

ز ـ اجرایی شدن:
با احترام به تعهدات شامل موافقت‌نامه‌های تخنیکی و سیاسی مورخ ۲۱ سرطان ۱۳۹۳ (۱۲ جولای ۲۰۱۴) و اعلامیه مشترک مورخ ۱۷ اسد سال ۱۳۹۳ (۸ اگست ۲۰۱۴)، طوریکه در این موافقت نامه انعکاس یافته است، طرفین بر تعهد خود در مورد برآیند انتخابات و تطبیق این موافقت‌نامه به منظور تشکیل حکومت وحدت ملی تاکید می‌کنند؛ این موافقت‌نامه با امضای هردو کاندیدا در حضور شاهدان داخلی و بین المللی، اجرایی خواهد شد.

جلالتمآب داکتر اشرف غنی احمدزی

جلالتمآب داکتر عبدالله عبدالله

جلالتمآب جیمز ب کنینگهام
سفیر ایالات متحده امریکا

جلالتمآب یان کوبیش
نماینده خاص سرمنشی ملل متحد

دشمن اشتباهی

امریکا در افغانستان ۲۰۰۱-۲۰۱۴

فصل ۹

قسمت ۷۷

کارلوتا گال

برگرداننده: جواد زاولستانی

انفجار نظامی‌گری در پاکستان

بیت الله یک پشتونِ مودراز و مغرور بود. با آنکه فقط ۳۳ ساله شده بود، موفق‌ترین رهبر طالبان پاکستانی بود و تمام گروه‌های شبه‌نظامی مناطق قبایلی را متحد کرده بود. در سال ۲۰۰۷، او هزارها مرد قبایلی را رهبری می‌کرد، اردوگاه‌های آموزشی فعال کرده بود و در افغانستان عملیات‌های برون‌مرزی اجرا می‌کرد. رابطه‌ی او با ارتش پاکستان متلاطم بود. او با ارتش چندین موافقت‌نامه‌ی صلح امضا می‌کرد و بعد به شکل جالب توجهی، آن را می‌شکست و اقدام به ربودن سربازان و حمله‌های پر سروصدا می‌کرد. مقام‌های امریکایی و پاکستانی به من گفتند که بیت الله رسما به حیث یک قانون‌شکن و متمرد خطرناک تشخیص داده شده بود، اما با آنهم آی‌اس‌آی ارتباطاتش با او را حفظ کرده بود و روی پروژه‌های که اهداف آی‌اس‌ای را برآورده می‌نمود، با او کار می‌کرد. مقام‌های امریکایی متوجه شدند که نظامیان پاکستان هیچگاهی حرکت جدی‌ای در مقابل طالبان پاکستانی انجام نمی‌دهند و هیچ‌گاهی نمی‌خواهند که بیت الله را دست‌گیر کنند و یا به قتل برسانند. نیروهای بیت الله محسود، لشکر دیگری برای جنگ نیابتی بود که آی‌اس‌آی آن را به خاطر استفاده برای اهداف خودش، تحمل می‌کرد. آی‌اس‌آی از این نیروها برای چانه‌زنی در برابر افغانستان و هند، به منظور نگهداشتن نوعی نظم میان هزارها جنگجو در مناطق قبایلی و حتا در برابر مردم خودش استفاده می‌کرد. این مقام‌ها به من گفتند که مناسبات آنها طوری بود که نمی‌توان پی‌برد و باور کرد که به بیت الله محسود وظیفه داده شده بود تا حمله بر بوتو و تعدادی دیگر در داخل پاکستان را سازمان‌دهی کند.

همانطوری که بوتو از مدت‌ها پیش هشدار داده بود، شبکه‌ای از مخالفان او در صدد کشتنش بودند و آنها همگی به شکلی با هم ارتباط داشتند. همه‌ی آنها در عقب شورش‌گری در افغانستان نیز قرار داشتند: طالبان، گروه‌های شبه‌نظامی پاکستان، القاعده و تأسیسات نظامی پاکستان که جنرالان بالارتبه مانند مشرف و کیانی را نیز شامل می‌شد. یک کمیسیون از سوی ملل متحد که برای تحقیق درباره‌ی قتل بوتو تشکیل شده بود، دریافت که هر گروه برای قتل بوتو انگیزه‌ای داشتند و باید هر کدام مورد تحقیق قرار گیرد.[1]

بازجویان پاکستانی بعدها پرویز مشرف را متهم کردند که در توطئه‌ی بزرگتر برای از میان برداشتن بوتو از صحنه‌ی سیاسی پاکستان دست داشته است. دادستان ارشد پاکستانی در دادگاه بررسی کشته شدن بوتو، چودری ذوالفقار علی، به من گفت که «شواهد گسترده‌ی مرتبط با این موضوع» وجود داشت که او امنیت بوتو را تأمین نکرده بود، چون می‌خواست مطمئن شود که قتل بوتو گریزناپذیر گردد.[2] او اضافه کرد که مشرف در جریان یک گفت‌وگوی تلفنی بوتو را مستقیما تهدید کرده بود. چودری که یک مرد سخت‌کوش و جدی در کارش بود، موفق به بازداشت مشرف شد و فشار پیش از آنکه در ماه می سال ۲۰۱۳ در هنگام رفتن به وظیفه کشته شود، فشار وارد می‌کرد که محاکمه‌ی او سرعت یابد. دوستان او گفتند، از وقتی که او تأکید بر دوسیه‌ی مشرف را آغاز کرد، تهدید می‌شد. برای مقام‌های امنیتی افغانستان که اوضاع را از کابل تماشا می‌کردند، ناکامی مشرف در تأمین امنیت بوتو نکته‌ی اصلی نبود. یک مقام امنیتی افغانستان به من گفت: «وقتی استخبارات شما می‌خواهد شما را از بین ببرد، دیگر هیچ‌گونه ترتیبات امنیتی شما را حفظ نمی‌تواند.»[3]

چودری شک نداشت که مغز متفکر توطئه‌ی ترور بوتو، القاعده بود که به گفته‌ی او شامل بیت‌الله محسود نیز می‌شد. او گفت: «{به این دلیل می‌خواست} او را ترور کنند که او طرفدار امریکا بود، به خاطری که او یک رهبر قوی و ملی‌گرا بود.» یک مقام امنیتی پاکستانی که از بعضی مظنونان دوسیه‌ی قتل بوتو و دیگر شبه‌نظامیان که در زندان‌های پاکستان بازداشت بودند بازجویی کرده بود، به نتیجه‌ی مشابهی رسیده بود. این مقام به من گفت که یک شواری عالی القاعده تصمیم به کشتن بوتو می‌گیرد. محسود و ابو عبیدالله مصری، رییس عملیات‌های القاعده در افغانستان و پاکستان در آن زمان، در جلسه حضور داشته اند.

صبح روز بعد از کشته شدن بوتو، مقام‌های پاکستانی تماس تفلنی بین بیت الله و یک آخوند ارشد در میان قبیله‌اش را شنود کردند. این مقام امنیتی به من گفت که بیت الله همیشه از یک یک تلفن عمومی در کانیگورم، شهر کوچکی در وزیرستان جنوبی، تماس می‌گرفت و و مقام‌های پاکستانی همیشه بر این تلفن نظارت داشتند. متن گفت‌وگوی آن دو را حکومت پاکستان منتشر کرد که نشان می‌دهد هر دو مرد درباره‌ی این بمب‌گذاری صحبت کرده و به همدیگر تبریکی داده اند. آخوند که تازه از سفر برگشته است تأیید می‌کند که دو تن از افراد او به نام بلال و اکرام الله این حمله را انجام داده اند. بیت الله از او به خاطر این خبر، سپاس‌گزاری می‌کند: «آفرین. آنها پسران شجاع بوده اند که او را کشته اند.»

۱۰
حلقه‌ی طالبان تنگ‌تر می‌شود

«طالبان وقتی چیزی می‌گویند، آن را انجام می‌دهند. آنها مردم را تهدید به مرگ و آن را عملی می‌کنند. اما وقتی ما می‌گوییم که امنیت شما را تأمین خواهیم کرد، آن را عملی نمی‌کنیم.»

جیلانی پوپل، مقام حکومتی افغانستان

آگست ۲۰۰۸. یک کانتینر به یکطرفش چپه شده بود و در آتش می‌سوخت. کابین آن خالی بود و راننده در هیچ جایی دیده نمی‌شد. کمی پیشتر، باقی کاروان به کنار سرک کشیده شده بودند. مردان مسلح در سرک ایستاده بودند، در یک دست شان تفنگ و در دست دیگر مخابره. فرمانده آنان عینک آفتابی پوشیده و یک دستمال خطدار را به طور نامنظم دور سرش بسته بود. او در یک نفس، به مردانش و نیز در تلفن، دستور صادر کرد. یکی از افراد او با یک تیربار و سه‌پایه‌ی آن، در حالت دفاعی ایستاده بود و نواری از گلوله بازوان او را حلقه کرده بود. این افراد توسط مواد مخدر یا ادرینالین تحریک شده بودند.

آنان افراد یک شرکت امنیتی خصوصی بودند که از کاروان موترهای که به زنجیره‌ای از پایگاه‌های

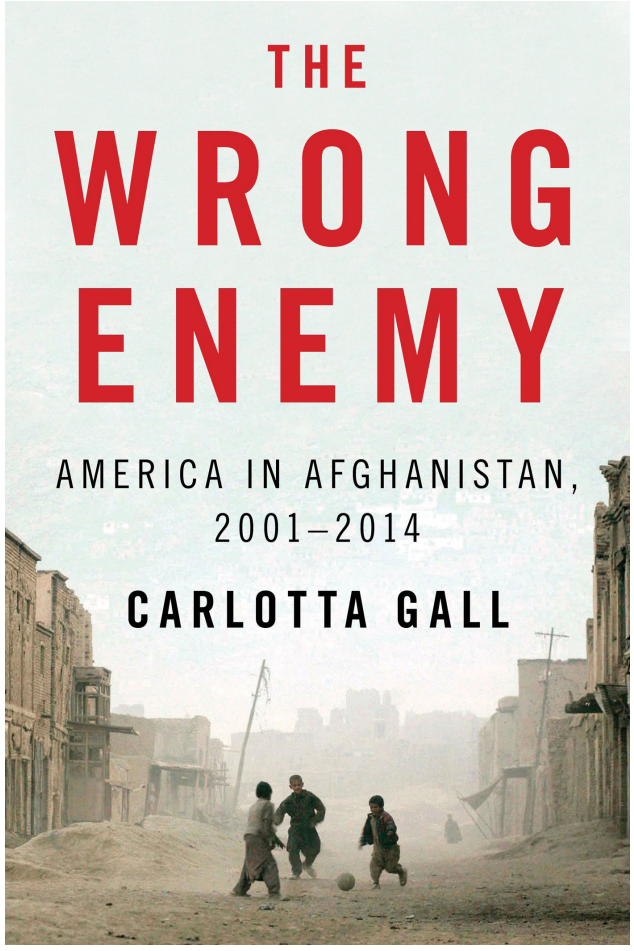

صبح روز بعد از کشته شدن بوتو، مقام‌های پاکستانی تماس تفلنی بین بیت الله و یک آخوند ارشد در میان قبیله‌اش را شنود کردند. این مقام امنیتی به من گفت که بیت الله همیشه از یک یک تلفن عمومی در کانیگورم، شهر کوچکی در وزیرستان جنوبی، تماس می‌گرفت و و مقام‌های پاکستانی همیشه بر این تلفن نظارت داشتند. متن گفت‌وگوی آن دو را حکومت پاکستان منتشر کرد که نشان می‌دهد هر دو مرد درباره‌ی این بمب‌گذاری صحبت کرده و به همدیگر تبریکی داده اند. آخوند که تازه از سفر برگشته است تأیید می‌کند که دو تن از افراد او به نام بلال و اکرام الله این حمله را انجام داده اند. بیت الله از او به خاطر این خبر، سپاس‌گزاری می‌کند: «آفرین. آنها پسران شجاع بوده اند که او را کشته اند.»

نظامیان امریکایی در جنوب کابل، غذا، آب و دیگر مواد تأمیناتی می‌بردند، حفاظت می‌کردند. من برای تهیه‌ی گزارشی با ارتش ملی افغانستان بیرون از شهر رفته بودم که با آنها برخوردیم. آنها به ما گفتند که بعد از این، جاده خیلی خطرناک خواهد شد و بیشتر وقت‌ها طالبان در آنجا کمین می‌زنند.

این شاهراه درجه یک و جاده‌ی اصلی کابل–قندهار بود که پایتخت را با جنوب افغانستان وصل می‌کند. بازسازی این جاده، یک پروژه‌ی بسیار با ارزش اداره‌ی بوش بود تا نشان دهد که امریکا به بازسازی افغانستان و کمک کردن به مردم آن تا روی پای خود بایستند، متعهد است. در سال ۲۰۰۱، این جاده ناهموار و خاکی بود که حفره‌های بمب و پل‌های منفجرشده سراسر راه را نشانی کرده بود. در آن زمان، سفر ما با موتر به قندهار ۱۶ ساعت وقت گرفت. من با تیمی کوچکی از راننده، ترجمان یا گزارشگر محلی و بعضی وقت‌ها با یک عکاس سفر می‌کردم. برای سپری کردن شب، در یک چایخانه توقف می‌کردیم. در پایان سفر، رگ‌های گردن از راست نگهداشتن سرم در تکان‌های مداوم راه، به درد می‌آمدند.

رییس جمهور کرزی این سرک را شاهرگ حیاتی می‌دانست که کشور را یکپارچه نگه‌میداشت و جنوب یاغی را به شمال تجارتی وصل می‌کرد و پشتون‌ها را که اکثر طالبان را تشکیل می‌دادند با قبایل شمال که مخالف طالبان بودند، با هم متحد می‌کرد. کرزی شخصا از بوش خواسته بود که این سرک را بازسازی کند. بازسازی این سرک دو سال طول کشید و هر مایل آن، یک ملیون دالر تمام شد و این سرک را یکی از پرهزینه‌ترین سرک‌های دنیا ساخت. در هنگام بازسازی این سرک تهدیدهای مضاعف امنیتی به شمول حمله بر انجینیران ساختمانی و ربودن آنها، تجربه شد. تا پایان سال ۲۰۰۳، تمام سه صد مایل– از کابل تا قندهار– پخته‌کاری شد و زمان سفر را به شش ساعت کاهش داد و باعث کاهش چشم‌گیر قیمت کالاها شد.

اما در ظرف چند ماه، شورشیان و افراد شاهراه به آزار و اذیت مسافران آغاز کردند. در سال‌های بعد همزمان با افزایش شورش در کشور، مقام‌های حکومتی، سازمان‌های امدادرسانی و کارمندان خارجی در هنگام سفر از شاهراه درجه یک این کشور با خطر اختطاف و مرگ مواجه می‌شدند.

---

[1] یک کمیسیون تحقیق از جانب ملل متحد که برای تحقیق درباره‌ی شرایط قتل بوتو تشکیل شده بود، دریافت که ترتیبات امنیتی که توسط حکومت گرفته شده بود، «به شکل مرگباری ناکافی و ناموثر» بوده است. بر اساس این گزارش، بوتو از چندین منبع مورد تهدید قرار داشت: طالبان، القاعده، گروه‌های جهادی محلی و به‌صورت بالقوه از جناب عناصری در تأسیسات نظامی پاکستان. این گزارش می‌توانید در اینجا ببینید: http://www.un.org/News/dh/infocus/Pakistan/UN_Bhutto_Report_15April2010.pdf.

[2] مصاحبه با چودری ذوالفقار علی، اسلام آباد، ۲۳ جنوری ۲۰۱۳.

[3] مصاحبه با مقام ارشد امنیتی افغانستان، کابل، اکتوبر ۲۰۱۲.

چهتکه

یاد داشت های
سخیداد هاتف از شنبه تا پنجشنبه

منافع علیا یعنی چه؟

شاید عبارت «منافع علیا»را زیاد شنیده باشید و از خود پرسیده باشید: این یعنی چه؟

اگر گمان کرده باشید که منافع علیا همان منافع عالیه است، اشتباه می‌کنید. منافع عالیه یعنی چیزهایی که همین اکنون می‌دانیم برای مملکت خوب اند. مثلا اگر همه با هم برادر باشیم، این قطعا به نفع همه‌ی ما مردهای کشور است. یا اگر سیلاب بیاید و هیچ جایی را خراب نکند، بدون تردید به نفع همگان است. ملاحظه می‌کنید که تشخیص منافع عالیه‌ی کشور کار سختی نیست. اما منافع علیا داستان متفاوتی دارد. منافع علیا به آن دسته از منافع می‌گویند که ظاهرشان فعلا مثل ظاهر منافع نیست. حتا ممکن است ظاهرا خلاف منافع بنمایند. اما در آینده بر همگان واضح و مبرهن می‌گردد که منافع بوده‌اند. بگذارید مثالی بدهم:

به نظر شما، در جامعه‌ی ما چند نفر بر خطرات سگ‌های هار به‌صورت صحیح آگاهی دارند؟ تقریبا هیچ‌کس. حالا فرض کنید که یکی از رهبران دوراندیش کاری می‌کند که همه‌ی سگ‌های شهر هار شوند. ظاهر این کار خلاف منافع عمومی است. اما تنها در صورتی که چنین روندی در جامعه پا بگیرد، مردم بر ضرورت مقابله با سگ‌های هار وقوف پیدا می‌کنند. سگ‌های هار می‌خواهند که همه را نابود کنند. روباتوخامسکی می‌گوید، ملت زمانی شکل می‌گیرد و ظهور می‌کند که تهدید به نابودی شود. می‌بینید؟

به نظر شما این ملت–دولت‌های مدرن چه‌طوری ظهور کردند. ابتدا سگ‌های هار آن‌ها را تهدید به نابودی کردند. بعد، «نهضت سرپیچی از خواهشات سگ‌های هار»به وجود آمدند و آن‌گاه ملت‌های مدرن سر برآوردند.

پس این‌که بزرگان ما گاهی به‌خاطر منافع علیای کشور، وطن را موقتا بر لبه‌ی پرتگاه قرار می‌دهند، یا اصلا به عمق پرتگاه می‌علیانندش، برای ما غالبا قابل درک نیست. اما در اثر همین ابتکارات، رفته رفته این چنین فخرالممالک شده‌ایم. همیشه به یاد داشته باشیم که صورتی در زیر دارد آن‌چه در بالاستی. و آن صورت زیر، صورت منافع علیای مملکت می‌باشد.

هر روز روزنامه اطلاعات روز را پشت در منزل‌تان در یافت کنید

برای متعلمین و محصلین		برای ادارات دولتی و شرکتها		Subscribe to Daily Etilaat Roz	
سه ماهه	۷۵۰ افغانی	شش ماهه	۲۵۰۰ افغانی	6 Months	100$ USD
شش ماهه	۱۳۰۰ افغانی	یک ساله	۴۰۰۰ افغانی	Annual	180$ USD
یک ساله	۲۵۰۰ افغانی				

یادداشت: تنها یادداشت روز دیدگاه رسمی اطلاعات روز می باشد. مسئولیت سایر نوشته ها به نویسندگان آن بر می گردد.

راه‌زنان سایبری کجا در کمین شما نشسته‌اند

اگر می‌خواهید بدانید که جلوگیری از یک عملیات نفوذ اطلاعاتی چقدر سخت است، کافی است از اِن اس اِی (آژانس امنیت ملی ایالات متحده) سؤال کنید.
امسال، به لطف افشاگری‌های ادوارد اسنودن، سال بسیار بدی برای این آژانس جاسوسی بود؛ آن‌هم در سالی که رکورد تعداد نفوذهای اطلاعاتی پیوسته در حال شکسته شدن بوده است.
تارگت، ای بِی، ادوبی، والو سافتور، سونی و بسیاری شرکت‌های بزرگ و کوچک دیگر نیز قربانی این حملات بوده‌اند. اطلاعات خصوصی مشتریان این شرکت‌ها، از جمله شناسه‌های کاربری، کلمه‌های عبور و شماره کارت‌های اعتباری آن‌ها دزدیده شده است.
برخی از این شرکت‌ها ده‌ها میلیون اطلاعات بایگانی شده خود را از دست داده‌اند.
این نفوذها پیامدهای جدی داشته است – هم برای سود و هم برای مدیران این شرکت‌ها. گِرگ اشتاین هافل، رئیس تارگت، در ماه می استعفا داد. دلیل اصلی استعفای او ضربه سهمگینی بود که از نفوذ اطلاعاتی سال گذشته به این شرکت وارد شد.
در همین حال ای بِی، به دلیل "تاثیر فوری و شدید" این نفوذها بر فروش محصولات در این سایت مزایده، مجبور به بازبینی تخمین سود خود در سال ۲۰۱۴ شد.
کافی است از بسیاری از شرکت‌های فناوری در ایالات متحده درباره پیامدهای افشاگری های اسنودن سؤال کنید. بدون شک خواهند گفت که قراردادها و اعتبار آن‌ها در اروپا به مخاطره افتاده است.

الگوی حملات

آنتونی دی بِلو، سخنگوی شرکت گایدنس سافتور، می‌گوید: "مسئله این نیست که این شرکت‌ها در دفاع از خود ضعیف عمل می‌کنند، بلکه بیشتر این است که مقاومت در برابر گستردگی این حملات کار مشکلی است."
"یک تیم امنیتی باید در ۱۰۰ درصد مواقع موفق باشد تا بتواند جلوی مهاجمان را بگیرد، ولی مهاجمان می‌توانند صدها و شاید هزاران بار در روز حمله کنند."
شواهد نشان می‌دهد که چنین است. کافی است یک لحظه روی تنها یک گونه از تهدیدات دیجیتال تمرکز کنیم: بدافزارها. ارقام منتشر شده توسط شرکت های امنیتی نشان می‌دهد که آن‌ها هر روز شاهد بیش از ۲۵۰ هزار گونه جدید از بدافزارها اند.
آقای دی بلو می‌گوید: "هرگز فکر نکنید که این بلا سر شما نخواهد آمد."
به گفته رولند جانسون، از شرکت امنیتی نتیتود، رقم بالای تعداد دفعاتی که دزدان سایبری همه روزه برای دستیابی به اطلاعات ارزش‌مند ذخیره شده در بانک داده‌های شرکت‌ها اقدام می‌کنند به خودی خود نگران کننده است.
با این حال، به گفته او، هنوز عده بسیاری به این موضوع بی‌توجهی می‌کنند.
او می‌گوید: "بسیاری از شرکت‌ها و سازمان‌ها فکر می‌کنند نفوذ اطلاعاتی برای آن‌ها اتفاق نخواهد افتاد، برای همین وقتی که اتفاق می‌افتد شوکه می‌شوند."

دستور پخت فاجعه

به گفته آقای جانسون، شرکت‌ها باید خود را برای بدترین شرایط آماده کنند. به گفته او اتخاذ چنین موضعی، چگونگی برنامه‌ریزی برای دفاع دیجیتالی توسط آن‌ها را زیر و رو خواهد کرد.
به گفته او، در روزگار قدیم تنها اقدام لازم برای محافظت از داده‌ها و کارمندان شرکت‌ها دفاع از مرزهای خود بود. ویروس کش‌های خوب، اسکن کردن ایمیل‌ها، فیلتر کردن اسپم‌ها و نسب دیوار آتش برای در امان ماندن کافی بود.
ولی حالا دیگر چنین نیست.
مرزهای شرکت ها حالا نفوذپذیر شده و به لطف تجارت اینترنتی، که باعث ایجاد ارتباطات عمیق بین خریداران و تولیدکنندگان و سیستم‌های مرکزی شرکت‌ها می‌شود، دفاع از آن‌ها غیرممکن شده است.
کارمندان امروزی که از تلفن‌ها، تبلت ها و لپ‌تاپ‌های خود در خانه، سر کار و در رفت و آمد بین این دو استفاده می‌کنند را هم به این ملغمه اضافه کنید و به دستور پخت یک فاجعه می‌رسید.
مفروض دانستن احتمال یک حمله به معنی به رسمیت شناختن واقعیتِ این شبکه‌های نفوذپذیر و بکارگیری سیستم‌های مناسب برای مقابله با این نقطه ضعف‌ها است.
مهم‌ترین اقدام لازم بهبود سیستم‌های رصد داخلی است که بر اینکه چه کسی در هر شرکت چه کاری می‌کند نظارت می‌کنند.
آقای جانسون می‌گوید: "بزرگترین چالش شرکت‌ها این است که به اندازه کافی درباره این‌که در شبکه‌های‌شان چه خبر است اطلاعات ذخیره نمی‌کنند."

برنامه داشتن

بکارگیری سیستم‌های رصد شبکه و ردیابی نفوذ کارکردی سه جانبه دارد.
اول این‌که این کار به شناسایی سریع تبه‌کاران در حال تلاش برای نفوذ به شبکه کمک می‌کند.
آمار نشان می‌دهد که در مورد بیشتر قربانیان نفوذهای اطلاعاتی زمان زیادی، گاهی تا ماه ها، طول می‌کشد تا متوجه شوند که قربانی شده‌اند. همچنین بنا بر ادعای "گزارش بررسی نفوذهای اطلاعاتی" منتشر شده از سوی شرکت ورایزن، شرکت‌ها معمولاً برای اولین بار از طریق مشتریان خود و یا مسئولان قضایی متوجه نفوذ به شبکه‌های خود می‌شوند و نه از طریق تیم های امنیتی خود این شرکت‌ها.
دوم این‌که این سیستم‌های رصد، پس از انجام حمله، می‌تواند در شناسایی نقطه ضعف‌ها کارساز باشد. به گفته آقای جانسون، داشتن بایگانی خوبی از فعالیت‌ها در شبکه، کمک زیادی به بررسی‌های پس از حملات می‌کند.
او می‌گوید: "اگر گزارش (لاگ) فعالیت‌های شبکه ثبت نشده باشد، بررسی این‌که در چه موقع چه اتفاقی افتاده است به شکل فزاینده‌ای سخت‌تر می‌شود."
سوم این‌که این تمرکز بر روی اتفاقات درون شرکت‌ها، به آن‌ها این امکان را می‌دهد که سیاست‌هایی را اتخاذ کنند که خسارت ناشی از چنین حملاتی را محدود کنند. از دست دادن کلمه‌های عبور و شماره‌های کارت اعتباری که به خوبی رمزگذاری شده‌اند به مراتب بهتر از از دست دادن یه فایل متنی ساده است.
به گفته او، بهترین راه مقابله با نفوذ اطلاعاتی این است که بسیار پیش‌تر از آن که داده‌ها نشت کنند دست به کار شویم.
از جمله کارهای لازم برای آمادگی، انجام آزمایش‌های مرتب برای شبیه‌سازی روش‌های حمله تبه‌کاران توسط شرکت‌ها است. این شبیه‌سازی‌ها شرکت‌ها را برای انجام اقدام‌های لازم در صورت رخ دادن چنین حملاتی آماده می‌کند.
آقای جانسون می‌گوید: "باید از ابتدا برنامه‌ای برای مقابله داشته باشید. بدترین اتفاق این است که پس از حمله به فکر چگونگی مقابله با آن بیافتید."
این روش می‌تواند نقاط ضعف در افراد، فرایندها و سیستم‌های فناوری اطلاعات را نمایان کند و به شرکت‌ها این امکان را بدهد که پیش از آنکه تبه‌کاران واقعی از راه برسند برای رفع آن‌ها دست بکار شوند.

اعلام عمومی

پال پرتلی، مدیر بازرسی شرکت ورایزن، می‌گوید: "این نوع آمادگی برای رسیدگی به پیامدهای یک حمله بسیار کارآمد است."
"شرکت‌ها باید برای زمانی که این حوادث اتفاق می‌افتد برنامه‌ریزی کنند و ضوابط امنیتی لازم برای شناسایی و مقابله با آن‌ها را بکار بگیرند."
اگر فاجعه اتفاق بیافتد، شرکت‌ها باید اقدام‌های لازم برای حفظ اطلاعات را انجام داده و سپس به بررسی اشکالات بپردازند.
او هشدار می‌دهد که این بررسی‌ها باید روی یک کپی از داده‌های زنده صورت بگیرد و نه بر روی اطلاعات ذخیره شده روزانه.
تنها پس از طی این مراحل است که می‌توان وارد مرحله دشوار برقراری ارتباط با مشتری‌ها شد. به گفته او، حتی در این صورت نیز برنامه داشتن برای این کار می‌تواند به شرکت‌ها کمک کند که به مشتریان خود اطمینان بدهند که غافلگیر نشده‌اند.
شرکت‌ها باید به محض امکان اطلاع رسانی در مورد آنچه از دست رفته، اقداماتی که برای مقابله انجام شده و اقداماتی که مشتریان باید انجام دهند تا در امان بمانند را آغاز کنند.
آقای پرتلی می‌گوید: "اعلام عمومی باید با احتیاط انجام شود. نباید پیام‌ها را تلطیف کرد یا اتفاق رخ داده را کوچک نشان داد."
همچنین به گفته او، تعدد حملات انجام شده و پیامدهای آنان یک پیام بدیهی دارد: "همه باید متوجه باشند که اگر دست روی دست بگذارند اتفاقات بسیار ناگواری رخ خواهد داد."
(بی بی سی)

facebook بگو مگو از facebook

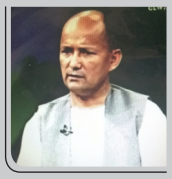

Jafar Rasouli

دوستان! دیگر سخن از دموکراسی؛ رای مردم و نهاد های قانونی در حکومت افغانستان تنها جنبه ی شوخی دارد. تیم عبد الله و اشرف غنی روندی را که از کنفرانس بن شروع شد ه بود؛ نظام نوپای دموکراتیک نامیده می شد؛ عملا به کنار نهادند. باید منتظر ماند که کی خود اینها را کنار می زند و ساختار دلخواه خود را ایجاد می کند. دیگر راه باز است هر کس می تواند نظام دلخواه خود را ایجاد کند.

Zakia Shefayee

آن دو مست قدرت را می گویند، بالاخره تفاهم کردند. کاش این تفاهم و تعامل همان پنج شش ماه قبل انجام میشد. این همه بار اقتصادی که فقط سنگینی اش قامت پدران این سرزمین را خمیده تر و پیشانی مادران را چروکیده تر کرد، بر این ملت بیچاره تحمیل نمیشد. کاش این دکتوران حاذق بین المللی قبل از تجویز نسخه دموکراسی یک معاینه خون می کردند و پیشاپیش می فهمیدند که این سرزمین کهن پرافتخار با تاریخ پنج هزار ساله، خونش شدیدا به این دوا حساسیت دارد. ای کاش به جای این انتخابات مزخرف چند تا سرک و مکتب می ساختند و شرکت سهامی دولت را از همان ابتدا گرد میز مذاکره پایه گذاری می کردند.

Sakhidad Hatif

من در انتخابات امسال (امسال بود یا پیرارسال؟) از داکتر عبدالله حمایت کردم. البته مرا به خاطر استفاده از کلمه ی "حمایت" نکوهش نکنید. نگویید تو چی هستی که حمایت ات باشد کاکا. در این دوره ی طولانی ماجرای انتخابات از او انتقاد هم کرده ام. با همه ی عیب هایی که او دارد و ان شاءالله آن ها را در حکومت و در همراهی با داکتر احمدزی هم نشان خواهد داد، انصافا باید قبول کرد که رفتار سیاسی او بسیار قابل قبول تر از رفتار سیاسی بسیاری از همگنان اش بود. بعضی از همکاران تندرو و دست به ماشه اش از همان اول می خواستند همه چیز را به آشوب بکشند. اما او صبر پیشه کرد. همین که تا حالا نخواسته بر موج احساسات عوام سوار شود یا به هیاهوی تندروان تیم خود تن بدهد، اهمیت بسیار دارد. در کشور ما توقع زیادی است که از سیاستمداران بخواهیم همه چیز را در پیش معبد قدرت و امتیاز شخصی قربانی نکنند. همین که این کار را از طریق به راه انداختن درگیری های خونین و خشونت آلود نکنند، هم غنیمتی است. مخالفان داکتر عبدالله هم فقط بر این مساله تاکید می کنند که او هر روز قهر می کند و این ها. واقعیت آن است که پس از افشا شدن تقلب سیستماتیک امرخیل و همراهان اش هر کس دیگر به جای عبدالله می بود هم به اصطلاح به کوه بالا می شد.

Ali Amiri

انتخاباتِ از هر جهت ویژه

سال گذشتَه در ۲۵ سنبله ثبت نامزدان انتخابات ریاست جمهوری آغاز و امسال، ۳۰ سنبله(امروز) با اعلام نتایج نهایی انتخابات، پنج روز گذشته از یک سالگی آن، به این پروسهٔ طولانی نقطه پایان گذاشته شد. اما ویژگی این انتخابات تنها طولانی بودن آن نیست. این انتخابات از تمام جهات ویژه است: انتخاباتی با حاشیه ها، رسوایی ها، تقلب ها، مقاومت ها و باز شماری ها و قهر و خشم های گوناگون که برای مدت طولانی بزرگترین حجم از خبر و گزارش را به خود اختصاص داد و به رسانه های گوناگون خوراک خبری داد. این انتخابات مرکز ثقل جهان متمدن(امریکا، اروپا و سازمان ملل) را برای مدت طولانی با خود درگیر و گیج و سر در گم ساخت. دبیر کل سازمان ملل متحد، رئیس جمهور ایالات متحده امریکا، نخست وزیر برتانیا و دهها مقام سیاسی و بین المللی دیگر، با نامزدان انتخابات تماس گرفتند و برای حل معضل میانجگری کردند. جان کری دو بار برای این منظور به افغانستان سفر کرد و در بیانیه امروز خود از ساعت ها گفتگوی تلفنی خود با نامزدان سخن گفت. بار ها کشور در آستانهٔ آشوب و خشونت و نمایش قدرت قرار گرفت، بار ها نبض جامعه تند و کند شد وضربان قلب همگانی بالا و پایین شد؛ اخر الامر پیش از اعلان رسمی نتیجه، نتیجه مشخص شد و در کاخ ریاست جمهوری دست دو طرف به نشانهٔ برد – برد بالا رفت وساعاتی بعد از آنکه نتیجه عملی در کاخ ریاست جمهوری مشخص شد، کمیسیون انتخابات نتیجه را در واقع تأیید کرد و هیچ عدد و آمار وارقام و فیصدی را اعلام نکرد. این طولانی ترین انتخاباتی است که بعد از بازشماری صددر صد آرا، نامزدان به طور رسمی نمی دانند که چند در صد آرا را به خود اختصاص داده است. کمیسیون انتخابات افغانستان از حضور با شکوه مردم یک جنازه ساخت که بر دوش همه سنگینی می کرد. امروز این جنازه از دوش همه پایین شد؛ از دوش ملل متحد، از دوش امریکا، اتحادیه اروپا، نامزدان و مردم افغانستان. با تمام این احوال اما این انتخابات یک نکتهٔ را اثبات کرد که هیچ انتخابات دیگر نکرده بود. این انتخابات «صخرهٔ قدرت» را دو نیم کرد؛ نشان داد که این صخره تجزیه شدنی و تقسیم پذیر است؛ نشان داد که دیگر عمر سنت سیاسی گذشته به سر آمده است؛ نشان داد که واقعیت های جدیدی ظهور کرده است و باید آنها را هم دید و برای شان حساب بازکرد و بالاخره این انتخابات برغم فرم و سرشت غیر دموکرایتک آن، جامعه افغانی را بیش از هر رویداد دیگر به دموکراسی نزدیک کرد. انتخابات پر هزینه، دشورا، طولانی، جذاب، اعصباب خرد کن، مسخره و در عین حال جدی بود. نمایشی بود کمیک–تراژیک و ترکیبی از جد و هزل، بلاهت و لجاجت، حماقت و مقاومت. خلاصه این انتخابات، همزمان کان لعنت و برکت بود. در یاد ها خواهد ماند.

ورزش

گواردیولا: به خاطر بازی با سیتی خسته بودیم

پپ گواردیولا، سرمربی بایرن مونیخ، پس از تساوی بدون گل تیمش مقابل هامبورگ، بازی مقابل منچسترسیتی در لیگ قهرمانان را دلیل نمایش نه چندان درخشان تیمش معرفی کرد.
بایرنی ها سه روز بعد از بازی مقابل سیتی در چمپیونزلیگ، امروز در خانه تیم بحران زده هامبورگ به میدان رفتند اما نتوانستند به نتیجه‌ای بهتر از تساوی بدون گل دست پیدا کنند.
گواردیولا به خبرنگاران گفت:" آسان نیست که بعد از دیدار مقابل منچسترسیتی درلیگ قهرمانان، پای به چنین دیداری بگذارید. در نیمه دوم شرایط بهتر بود اما متاسفانه نتوانستیم از موقعیت‌های‌مان استفاده کنیم. اکنون باید به کارمان ادامه بدهیم. تا ماه دسمبر شرایط دشوارتر خواهد شد."
فیلیپ لام، کاپیتان بایرن، هم با ابراز ناخشنودی از نمایش تیمش، تاکید کرد که باید این نتیجه را در دیدار سه شنبه شب مقابل پادربورن جبران کنند.
"نمی‌توانیم از این تساوی راضی باشیم. در نیمه دوم این فرصت را داشتیم که به پیروزی برسیم اما به اندازه کافی تلاش نکردیم. به ویژه در نیمه اول. ما منتظر سه شنبه هستیم."

هارت: از آینده‌ام در سیتی نامطمئنم

جو هارت، دروازه‌بان منچسترسیتی عنوان کرد که از آینده‌اش در این تیم نامطمئن است.
هارت در بازی پیشین تیمش، جایگاه فیکس خود را به ویلی کابایرو داد و نیمکت‌نشین شد. سیتی به تازگی با کمپانی، آگوئرو، سیلوا، ژکو، نصری و کولاروف تمدید کرده ولی هنوز خبری از مذاکره با هارت نیست.
هارت در مصاحبه با دیلی میل گفت: "هر چیزی درباره تمدید قرارداد، برای من هم جدید خواهد بود. هیچ‌چیزی راجع به تمدید نشنیده‌ام. تقریبا ۲ سال از قراردادم باقی مانده و همین من را نگران کرده است. نمی‌توانم درباره خریدن کابایرو ناراحت شوم یا خوشحال باشم. این یک موقعیت است و اگر می‌خواهم در این باشگاه بمانم، باید تلاش زیادی بکنم. هر تیمی باید در هر پستی، دو بازی‌کن آماده داشته باشد و دروازه‌بان هم از این قاعده مستثنی نیست و من هم این را قبول می‌کنم. مطمئنم که چانس بازی‌کردن خواهم داشت. باید از فرصتم به بهترین شکل استفاده کنم."

پشیمانی فرگوسن از نخریدن رمزی

سر الکس فرگوسن، سرمربی سابق منچستریونایتد در گفتگو با مدیر ورزشی تیم ملی ولز، عنوان کرده که از این که در دوران حضورش روی نیمکت یونایتد، آرون رمزی را برای شیاطین سرخ به خدمت نگرفته، پشیمان است.
هفته‌ی گذشته، جلسه‌ای در فیفا برگزار شد که سرمربی اسطوره‌ای به همراه اوسیان رابرتز، مدیر ورزشی تیم ملی ولز حضور داشتند و این دو پس از پایان جلسه، با هم ملاقاتی داشتند و صحبت‌هایی کردند. به گزارش METRO رابرتز عنوان کرد که فرگی از این‌که در دوران حضورش در منچستر، رمزی را به خدمت نگرفته بود، ابراز پشیمانی کرده است.
او در مصاحبه با METRO گفت: " او علاقه ی زیادی به آرون (رمزی) دارد. به خریدش هم نزدیک بوده است. مسلما در حال حاضر، به رمزی به عنوان یکی از ستاره‌های از دست رفته نگاه می‌کند."
در دوران حضور رمزی در کاردیف سیتی در سال ۲۰۰۸، فرگوسن تلاش کرد که او را به خدمت بگیرد ولی رقم پیشنهادی پایین بود و او با ۵ میلیون پوند به آرسنال پیوست. هافبک ۲۳ ساله دچار مصدومیت‌های شدیدی در این چند ساله شد ولی در طول ۲ فصل اخیر، به یکی از ستاره‌های آرسنال تبدیل شده است. فصل گذشته او به عنوان بهترین بازی‌کن توپ‌چی‌ها انتخاب شد.

تیاگو مسی؛ عضو جدید باشگاه بارسلونا

لیونل مسی، ستاره آرژانتینی باشگاه بارسلونا پسرش تیاگو را به عضویت رسمی باشگاه بارسلونا درآورد.
روابط احساسی بین مسی و باشگاه بارسلونا، روز به روز درحال تقویت شدن است. سال گذشته او عنوان کرد که اگر هواداران و باشگاه او را نخواهند، او از بارسا خواهد رفت و حالا، لیونل مسی، پسرش، تیاگو را به عضویت رسمی باشگاه بارسلونا درآورد.
به گزارش موندو دیپورتیوو، با وجود این‌که این کار شاید بسیار عادی باشد ولی می‌تواند باعث تقویت رابطه بین باشگاه بارسلونا و لیونل مسی شود.
مسی فصل گذشته، ضعیف‌ترین فصل فوتبالی اش را در بارسلونا را سپری کرد ولی همان‌طور که در روزهای آخر زندگی تیتو ویلانووا، به او قول داده بود، قراردادش با بارسا را تمدید کرد تا تمامی درها برای خروج از باشگاه را ببندد و شایعات مبنی بر خروجش از باشگاه را پایان دهد. حال که تیاگو مانند هزاران کودک دیگر، به عضویت رسمی باشگاه در آمده، مشخص می‌شود که این موضوع بیش از یک تصمیم است. بلکه این تعلق خاطر مسی به باشگاه را فارغ از قرارداد و پول نشان می‌دهد.

پرز: هدف اصلی رئال، قهرمانی دوباره اروپاست

رئیس باشگاه رئال مادرید در نشست عمومی سالیانه باشگاه عنوان داشت که رئال مادرید برای تکرار عنوان قهرمانی خود در اروپا انگیزه بسیاری دارد.
فلورنتینو پرز امروز در ابتدای نشست عمومی سران باشگاه رئال و اعضای رسمی این باشگاه، شروع به سخن‌رانی کرد و صحبت‌های خود را با یاد آلفردو دی استفانوی فقید شروع کرد.
وی گفت: "نشست امسال، نشست ویژه‌ای است. چرا که برای اولین بار، آلفردو دی استفانوی عزیز در میان ما حضور ندارد. سرنوشت در این بود که آخرین دیداری که او تماشا کرد؛ فینال لیگ قهرمانان و فتح لادسیما توسط رئال باشد.
او بهترین بازی‌کن همه تاریخ و سمبل باشگاه رئال مادرید بود. دی استفانو برای همیشه در یاد و خاطره ما خواهد ماند. جهان فوتبال در روز مرگش گریست و می‌خواهم بار دیگر از همه کسانی که در مراسم خاک‌سپاری او، یاری‌گر باشگاه بودند قدردانی کنم."
وی ادامه داد: "فصل گذشته با دو جام برای ما همراه بود. جام‌هایی که برای فصل جدید انگیزه بیشتری به ما داده اند. انگیزه تکرار آنها و کسب جام های بیشتر. لادسیما خاطره‌ای فراموش نشدنی برای هواداران رئال است. خاطره‌ای که هرگز فراموش نمی شود.
هدف ما تکرار عنوان قهرمانی اروپا و کسب اوندسیماست. با اتحاد، همه چیز ممکن می شود. اگر این باشگاه، پرافتخارترین باشگاه دنیاست؛ بخاطر وجود همین اتحاد در میان تمام اعضایش است. بدون این امر، کسب این همه افتخار ممکن نبود. خیلی‌ها هستند که می‌خواهند از بیرون به ما ضربه بزنند و باعث تفرقه در میان ما شوند؛ اما این عده، کاری نشدنی در پیش دارند. رئال به راه خودش بدون توجه به آنها ادامه خواهد داد".

فان خال: همه دوست دارند برای یونایتد بازی کنند

لوئیس فان خال سرمربی منچستریونایتد عنوان کرد که با هر بازی‌کنی که صحبت می‌کرده، دوست داشته برای منچستریونایتد بازی کند.
پپ گواردیولا، سرمربی بایرن هفته‌ی پیش عنوان کرده بود که شیاطین سرخ، پول کافی برای به خدمت گرفتن بازی‌کنان بایرن را نداشتند. با این حال، فان خال عنوان کرد که بازی‌کنانی که با آن‌ها مذاکره کرده، برای انتقال به یونایتد ابراز علاقه کردند. فان خال در جمع خبرنگاران گفت: "حرف‌های گواردیولا جالب نبود. فکر می‌کنم با هر بازی‌کنی که صحبت کردم، برای پیوستن به یونایتد ابراز علاقه کرد. کمی عجیب است ولی دلیل آن بزرگی باشگاه و پروژه‌ایست که شروع کردیم."
با وجود خریدهایی مثل دی ماریا و فالکائو، فان خال عنوان کرد که او ترسی برای انتقال بازی‌کنان از رده‌های پایین‌تر به تیم اصلی ندارد. او گفت: "این موضوع برای من مشکلی نیست زیرا پول حرفی برای گفتن ندارد. کیفیت همه چیز را مشخص می‌کند. شماها ندیده اید، وقتی بازی‌کنان جوان فرصت پیدا می‌کنند، به تیم انگیزه‌ی مضاعفی می‌دهند. فکر می‌کنم باید تیم را کمی شاداب کنم."

درخواست ۶۰ میلیونی رم در قبال استروتمن

باشگاه رم در قبال‌هافبک هلندی خود، ۶۰ میلیون پوند می‌خواهد.
کوین استروتمن،هافبک رم با مدیر برنامه‌هایش، کیس ووس- که مدیر برنامه‌های فان پرسی و فان خال هم هست- صحبت کرده تا برای انتقالش به منچستریونایتد، مقدمات را فراهم کند. گزارش‌ها حاکی از آن است که استروتمن در صدر لیست فان خال برای خرید است ولی کار اول ووس، باید راضی کردن جیمز پالوتا، رئیس آمریکایی رم باشد تا قیمت کوین را کاهش دهد. در حال حاضر، رم ۶۰ میلیون پوند برای استروتمن می‌خواهد. پیشنهاد قبلی یونایتد، ۲۵ میلیون پوند بود که توسط رمی‌ها رد شد.
پالوتا چندی پیش عنوان کرد که استروتمن در رم می‌تواند در لیگ قهرمانان بازی کند. گرگ‌ها در اولین بازی خود در لیگ قهرمانان، ۵-۱ مقابل زسکا موسکو پیروز شد و در دیگر دیدارهای خود در این گروه باید به مصاف منچسترسیتی و بایرن مونیخ برود.

فابرگاس: آرسنالی‌ها می‌توانند از من متنفر باشند

سسک فابرگاس، هافبک چلسی عنوان کرد که هواداران آرسنال می‌توانند از او متنفر باشند ولی او انتخاب دیگری نداشته است.
فابرگاس پیش از پیوستن به بارسا، کاپیتان آرسنال بود و بین توپ‌چی‌ها، محبوبیت ویژه‌ای داشت. او در تابستان امسال، به رقیب آرسنال یعنی چلسی پیوست و حالا عنوان کرد که انتخاب دیگری نداشته است.
او در مصاحبه با SUN گفت: " عوض کردن باشگاه، بخشی از فوتبال است و مردم نباید فراموش کنند که این آرسنال بود که از گزینه خرید دوباره در قرارداد من استفاده نکرد. می‌توانم هواداران آرسنال را درک کنم، آن‌ها از من ناراحت هستند و بعضی هم عصبی. ولی باید حواسم به خودم باشد. من باید تصمیم می‌گرفتم.
می‌خواستم به فوتبال بازی‌کردن ادامه دهم و از آن لذت ببرم. احساس می‌کنم پیوستن به چلسی بهترین گزینه‌ی من بود. هر تیمی می‌رفتم چنین واکنشی در پی داشت. اگر به منچستر می‌رفتم، می‌گفتند که او به باشگاهی رفته که سال‌های سال حریف ما بوده، اگر به به منچسترسیتی هم می‌رفتم از من انتقاد می‌کردند. هر تیمی به جز آرسنال، چنین انتقاداتی در پی داشت. نمی‌خواهم کاری انجام دهم که مشکلی برای آرسنال به وجود بیاید. آنها هر چه بخواهند می‌توانند به من بگویند، می‌توانند از من بدشان بیاید یا متنفر باشند ولی احساس من نسبت به آرسنال عوض نخواهد شد. از وقتی از آرسنال رفتم، تمام بازی‌ها را تماشا کرده ام. هنوز هم آنجا دوستانی دارم. همیشه حامی آرسنال بودم و فکر می‌کنم ارتباط خوبی با باشگاه دارم."

هشدار کاستا به منچسترسیتی

دیگو کاستا، ستاره‌ی این روزهای چلسی پیش از دیدار تیمش مقابل منچسترسیتی به حریف هشدار داد که تحریک کردن او توسط سیتیزن‌ها، باعث می‌شود بیشتر گل بزند.
مهاجم ۲۵ ساله در۴ بازی ۷ گل به ثمر رسانده و عملکرد بسیار خوبی به همراه آبی‌های لندنی داشته است. به نظر می‌رسد زمان زیادی برای هماهنگ شدنش با فوتبال انگلیس نیاز نبوده و او در حال حاضر با اختلاف ۴ گله نسبت به نفرات قبلی، در صدر جدول گلزن‌ها قرار دارد.
او در مصاحبه با تلگراف گفت: "باید راه برخورد در شرایط فعلی را بلد باشید. در حال حاضر راحت هستم و اگر من را تحریک کنند، به آن‌ها گل خواهم زد. این شرایط در اسپانیا نیز وجود داشت. هر موقع بازی می‌کردم، این‌گونه بودم. این یک وجه از شخصیت من است و افراد مختلف سعی می‌کنند از آن به نفع خودشان استفاده کنند. واقعیت این است که تا حالا، برخورد فیزیکی واقعای نداشتم. همه چیز تا حالا خوب بوده و از حضور در اینجا لذت می‌برم. همیشه سعی می‌کنم که پیروز شوم و پیشرفت کنم. همیشه بیش‌ترین تلاشم را انجام می‌دهم و از شکست خوردن به شدت ناراحت می‌شوم."

کلوپ: مستحق شکست بودیم

یورگن کلوپ، سرمربی دورتموند پس از شکست ۲-۰ مقابل ماینز، عنوان کرد که تیمش از موقعیت‌هایش استفاده نکرده و شایسته‌ی شکست بوده است.
آدرین راموس، ۳ موقعیت بسیار خوب را برای دورتموند است دست داد و در مهار شینجی اکوازاکی روی یک سانتر، ضعیف عمل کرد تا دورتموند گل اول بازی را دریافت کند. سپس ایموبیله فرصت به تساوی کشیدن بازی از روی نقطه پنالتی را از دست داد و متیاس گینتر، موفق شد دومین گل مانیز را هم به ثمر برساند تا کار دورتموند تمام شود.
کلوپ در جمع خبرنگاران گفت: "اگر از موقعیت‌های‌مان استفاده می‌کردیم، پیروزی با اقتداری کسب می‌کردیم. در عوض، بسیار بد دفاع کردیم و شایسته‌ی شکست بودیم. موقعیت‌های خوبی در بازی داشتیم. شروع بسیار خوبی داشتیم ولی رفته رفته پا را از روی گاز برداشتیم. ولی اگر در نیمه دوم، دو گل دریافت کنید، شایسته ی شکست هستید. روی صحنه ی گل آن‌ها، باید فعالیت بیشتری می‌داشتیم. امروز خیلی بد دفاع کردیم.
آدرین راموس نیز می‌توانست از یکی از موقعیت‌هایش استفاده کند. امروز در این امر موفق نبود. در بازی مثل امروز، باید از چنین لحظاتی بیشترین استفاده را برد. چیرو هم موفق نشد پنالتی اش را گل کند. در فوتبال این اتفاقات رخ می‌دهد."

ابوظبی سانتیاگو برنابئو، نام جدید ورزشگاه ریال مادرید

ورززشگاه سانتیاگو برنابئو به احتمال فراون به استدیوم ابوظبی سانتیاگو برنابئو تغییر نام خواهد داد و برای مدت ۲۰ سال ورزشگاه ریال، بدین نام خوانده خواهد شد. باشگاه ریال برای نوسازی ورزشگاه خود از مدتها پیش به دنبال پیدا کردن یک اسپانسر قدرتمند بود و به ادعای مارکا، بر سر یک قرارداد هم‌کاری به ارزش ۴۵۰ میلیون یورو با بنیاد ابوظبی امارات به توافق دست یافته اند.
این قرار داد به ریال اجازه خواهد داد تا بدون دغدغه مالی به نوسازی ورزشگاه اختصاصی خود بپردازد. تنها مشکل، گرفتن مجوز از دادگاه عالی اسپانیاست.
دادگاه عالی اسپانیا پروژه باشگاه ریال مادرید برای نوسازی ورزشگاه سانتیاگو برنابئو را به حال تعلیق درآورده است.
با نوسازی ورزشگاه سانتیاگو برنابئو، تعدادی مجموعه خرید و یک هتل به این ورزشگاه اضافه خواهد شد. برای اجرای این طرح، مقامات باشگاه ریال، از سال ۲۰۱۱ به دنبال کسب موافقت مقامات شهر مادرید بودند اما کمیسیون اروپا چندی پیش ادعا کرد که در راه کسب این توافقات، تخلفاتی صورت گرفته است.
گروهی از طرفداران محیط زیست نیز با ارائه شکایتی، ادعا کردند که باشگاه ریال توافق برای ساختن یک پارکینگ زیرزمینی و جاده منتهی به آن را زیر پا گذاشته و عملی نکرده است.
دادگاه عالی اسپانیا اعلام کرد که کمیسیون اروپا مدارک کافی برای متوقف کردن پروژه ۴۵۰ میلیون یورویی باشگاه ریال مادرید ارائه داده است. باشگاه ریال به این حکم درخواست فرجام خواهی داده است.

هو شدن دیه گو سیمئونه در ویسنته کالدرون

شنبه‌شب اتلتیکو مادرید در مقابل سلتا در زمین خودش در ویسنته کالدرون، مقابل سلتا ۲-۲ متوقف شد. اما سوای این نتیجه عجیب، اتفاق جالبی نیز در این بازی رخ داد.
در دقیقه ۶۹ بازی، زمانی که دیه گو سیمئونه سرمربی اتلتیکو تصمیم گرفت تا "آنتون گریزمان" را از بازی بیرون کشیده و رائول گارسیا را وارد زمین کند؛ هواداران اتلتیکو شگفت زده شدند و با سوت‌های اعتراضی و هو کردن سیمئونه به این تعویض واکنش منفی نشان دادند.
هواداران این تیم انتظار داشتند تا رائول خیمنس مکزیکی به دلیل بازی ضعیفش تعویض شود اما در عین ناباوری، سیمئونه ترجیح داد تا ستاره فرانسوی ریزنقشش را از زمین بیرون بکشد. در نهایت نیز، نه رائول گارسیا و نه خیمنس، موفق به گلزنی و عوض کردن نتیجه بازی برای سفید و سرخ‌پوشان مادریدی نشدند و مدافع عنوان قهرمانی، در زمین خودش دو امتیاز از دست داد.

آگوستین مسی: ظهور یک نابغه دیگر در خانواده مسی

یکشنبه گذشته بود که لئو مسی عکسی از خود و یک پسربچه ۶ ساله به نام آگوستین در اینستاگرامش گذاشت. در حالیکه هر دو با لبخند به دوربین نگاه می کردند.
آگوستین، در واقع برادرزاده لئو مسی است. او ۶ سال دارد و همچون عمویش عاشق فوتبال است. خیلی چیز عجیبی نیست که یک عضو دیگر از خانواده مسی وارد دنیای فوتبال شده باشد.
دو برادر دیگر مسی نیز در تیم‌های جوانان نیو ولز الدبویز شهر روساریو، سابقه بازی دارند. آگوستین ابتدای تابستان با شرکت در تست‌های فنی باشگاه بارسلونا موفق شد مجوز ثبت نام در مدرسه فوتبال بارسلونا را بدست بیاورد و طبق آنچه مربیان پایه‌ای بارسا گزارش داده‌اند؛ استعداد او فوق‌العاده است و بسیار امیدوارند که او روزی پا جای پای عموی نابغه‌اش بگذارد.
در حال حاضر او در تیمی به نام آدریانو، در مدرسه فوتبال بارسا حضور دارد و اسکار چسپدس مسئول آموزش آگوستین و هم‌تیمی‌هایش است.
کسی چه می داند؟ شاید روزی آگوستین بتواند قلب‌های هواداران فوتبال را همچون لئو مسی تسخیر کند.

روزنامه اطلاعات روز

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: ذکی دریابی zaki.daryabi2@gmail.com
معاون مدیرمسئول: حمیرا رسا
سردبیر: بشیر یاوری
دبیر خبر: نجیب الله نصیح
ویراستاران: بسم الله محبت و علی آرش
صفحه آرا: هادی دریابی

توزیع: مؤسسه جلوه
ایمیل: dailyetilaatroz@gmail.com
آدرس: کابل، کارته سه، کوچه حقوق بشر
قیمت: ۱۰ افغانی
شماره تماس: ۰۷۸۹۶۴۵۱۶۰

دوشنبه ◉ ۳۱ سنبله، ۱۳۹۳ ◉ سال سوم ◉ شماره ۶۷۱
Monday ◉ 22 September ◉ Year 03 ◉ Vol 671

مننه!

سمونوال نجیب الله سمسورد کابل د پولیسو د لسمې حوزې آمر

" له ستاسو ګرانو هېوادولو له معلوماتو او همکاریو څخه ډېره مننه چې د پولیسو سره مو د نورو هېوادوالو د سر او مال په ژغورلو کې مرسته کړېده."

د شکمنو کړنو په اړه د رپوټ په ورکولو سره تاسو هم د یو غوره راتلونکې په ساتلو کې مرسته کوئ.

تشکر!

سمونوال نجیب الله سمسور آمر حوزه دهم امنیتی پولیس کابل

" تشکر از همکاری و معلومات شما هموطنان عزیز که با پولیس کمک نموده و جان و مال هموطنان دیگر ما را نجات داده اید."

با اطلاع دهی از فعالیت های مشکوک شما هم در حفظ آیندهٔ بهتر کمک می نمائید.

د شکمنو او کړنو پر اړه د سیمې پولیسو ته خبر ورکړئ او یا د ۱۱۹ شمیرې سره اړیکه ونیسئ

در بارهٔ فعالیتهای مشکوک به نزدیکترین محل پولیس اطلاع بدهید ویا به شماره ۱۱۹ به تماس شوید

بالاتـــــــر از توقع شما

با پرداخت ۴۸ افغانی به ارزش ۵۷۰ افغانی مفاد بدست آورید

- به هر شماره افغان بیسیم در هر زمان با پرداخت کمتر از ۲۵ پول تماس حاصل نمائید
- بدون تجدید خودکار

افغان بیسیم
Afghan Wireless
3G

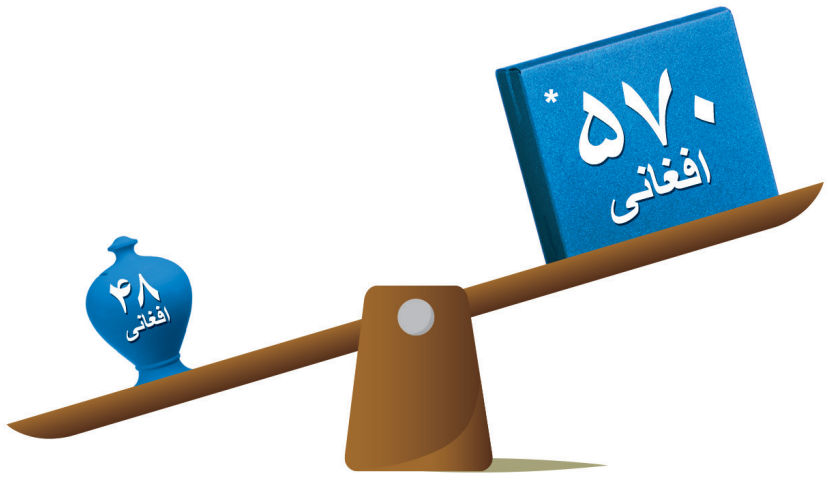

	فیس اشتراک	زمان مکالمه	مدت اعتبار	اشتراک	برسی بیلانس
بسته اول	۲۴ افغانی	۲۰۰ افغانی	۲۴ ساعت	*۲۳۳*۴*۱#	*۲۳۳*۴*۴#
بسته دوم	۴۸ افغانی	۵۷۰ افغانی	۴۸ ساعت	*۲۳۳*۳*۱#	*۲۳۳*۳*۴#

* فایده ها در استفاده ی انترنت، تماس ها و ارسال پیام ها از افغان بیسیم به افغان بیسیم. مدت اعتبار الی ۳۰ سپتامبر ۲۰۱۴

برای معلومات بیشتر به
۱۵۲ یا ۰۷۰۰ ۸۳۰ ۸۳۰ تماس بگیرید
www.afghan-wireless.com